

Redakcja i Administracja:
Kraków, ul. Filipa 11. (Telefon Nr. 396).

Prenumerata miesięczna:
z odsyłką 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
zagranicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.
70 ct. ameryk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h,
z dostawą do domu 46 h.

Cena numeru 8 h.

Adres na telegramy: Naprzód Kraków.
Konto czekowe Nr. 34.095.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie popołudniu z wyjątkiem niedziel i świąt.

Dział inseratowy:

Kraków, ul. Marka 21. (Telef. Nr. 1354).
Konto czekowe Nr. 910.

Ceny ogłoszeń od miejsca wiersza (petitem) za pierwszy raz 20 hal., za każdy następny po 15 hal. Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h., następny po 15 h. Nadesłane po 60 h. od wiersza za każdy raz. Głosy publiczne po kor. 2— od wiersza. Załączniki (prospekty i t. d.) przyjmuje się za cenę 2 kor. za 100 egzempl. dla zamiejscowych, zaś po 1 kor. dla miejscowych prenumeratorów.

Reklamacye otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Przygotowanie zdrady.

Postępowanie Koła polskiego w komisji drożyznianej w sprawie importu mięsa musimy podać do wiadomości całego kraju, aby w ostatniej chwili wywołać odruch obrony, aby nie dopuścić do podeptania najważniejszych interesów ludności miejskiej i wiejskiej na rzecz kliki, która wyzyskuje w najbezczelniejszy sposób hasło „solidarności narodowej” dla zabezpieczenia swych egoistycznych interesów. Musimy też zwrócić uwagę ludności miejskiej, że teraz jest jeszcze pora do wywarcia nacisku na posłów z miast, aby nie dali się zmusić do złamania swych przyrzeczeń i swej powinności na rzecz kilku karyerowiczów i na rzecz ludzi, którzy tylko na podstawie mandatu, a bez uprawnienia swych wyborców, usiłują kosztem kraju okupić dalsze istnienie rządu, zapewne nie zadarmo.

W ciągu akcji wyborczej nie było ani jednego zgromadzenia w jakimkolwiek mieście, na którym kandydaci nie przyrzekaliby uroczysto wystąpić przeciw drożyznie. Ona i kanały — to była platforma wyborcza, z której wyszedł obecny parlament, a temsamem posłowie przyjęli obowiązek zrobić wszystko, co mogłoby być środkiem przeciw drożyznie. A w czym najwięcej i najklasyczej ujawnia się drożyzna, jeżeli nie w mięsie? Drożyzna i brak mięsa stały się tym znakiem, około którego zgrupowały się z jednej strony interesy miast, a z drugiej strony interesy wielkich właścicieli, bo rzekomym interesem chłopów w utrzymaniu obecnej drożyzny mięsa i jej przyczyn może istnieć tylko w fantazji p. Jana Stapińskiego i jego pachołków.

W komisji drożyznianej dyskutuje się nad wnioskiem, który jedynie jest w stanie drożyznę usunąć. Wnioski Rennera i Wabera, a więc dwóch posłów, stojących na dwóch biegunach przekonań politycznych, zmierzają do jednego celu, którym jest wyzwolenie Austrii z pod narzuconej jej przez niesumiennej ministrów woli Węgier. I w chwili, kiedy w komisji waga się losy tego wniosku i losy rządu, Koło polskie zamyka swą kilkudniową dyskusję drożyznianą uchwałą, ogłaszającą jej wyniki za poufne! To słowo w praktyce Koła polskiego każe się domyślać najgorszych rzeczy; gdyby Koło nie miało zamiaru pójść wbrew potrzebom ludności, nie miałoby interesu ukrywać się za swymi uchwałami; przeciwnie, jawnie i tryumfująco głosiłoby, że raz jeden ma zamiar pójść przeciw rządowi a za ludnością. Poufność ta nie jest jednak, co także leży w „tradycjach” Koła, tak ścisłą, aby się

nie dowiedziano o treści uchwały. Wiadomym jest z doniesień dzienników, że Koło uchwaliło głosować przeciw wnioskowi Rennera i Wabera i że usiłuje się zrobić głosowanie w komisji i w pełnej Izbie kwestyą zasadniczą, wobec której obowiązuje solidarność.

Nie tylko z gazet można dojść do tego rezultatu, ale i ze sprawozdania z wczorajszego posiedzenia komisji drożyznianej. Trzech członków Koła zabierało głos i wszyscy trzej zwalczali wniosek o import mięsa wbrew zakazowi Węgier.

Zwalczał ten wniosek „ludowiec” hr. Lasocki, do którego, mimo, że jest urzędnikiem, nie trafia nawet urzędowy argument, konstatujący brak bydła w Austrii; zwalczał go p. Haller, który widocznie w interesie żywieckich chłopów przyznaje Węgrom prawo dyktowania Austrii, czy i jakie mięso ma jeść; zwalczał go poseł Steinhaus, wybrany przez żydów z Żółkwi, Sokala i Rawy Ruskiej, którzy widocznie dlatego głosowali na stańczyka krakowskiego, aby ich uchronił przed przymusem jedzenia niekoszernego mięsa z Argentyny. I trzej ci panowie mieli jeszcze smutną odwagę otwarcie przyznać się, że nawet w tej konieczności ludowej dają pierwszeństwo konieczności rządowej, stawiając wnioski, dążące do zapewnienia rządowi wolnej ręki wobec żądań ludności, do dalszego uznawania wyższości interesów magnatów węgierskich nad interesy milionów robotników, chłopów, urzędników itd. austriackich.

Nie dziwi nas to stanowisko Koła, które w zupełności odpowiada starej polityce Koła, polityce obliczonej na kaptowanie sobie względów każdego rządu bez oglądania się na kraj. Uchwala się zrobić z kwesty ekonomicznej „politicum” i dotrzymuje się tajemniczości uchwały tak ściśle, że nawet „Czas” zupełnie przemilcza dyskusję w komisji drożyznianej, w której jego stronnicy przemawiali.

Jakie stanowisko zajmują teraz posłowie miejscy, wszyscy przeciw demokracji? Poseł dr Adolf Gross w pełnej Izbie przemawiał przeciw rządowi, poseł Zieleński na przedostatnim posiedzeniu komisji zajął stanowisko zgodne z wolą wyborców i zgodne z jego zobowiązaniami — to przyznajemy. Co jednak zrobić, gdy uchwała o solidarnym głosowaniu będzie musiała być wykonana? Czy wtedy uchyla się od głosowania przez wyjście na kurytarz, czy też będą głosowali w myśl swych przekonań? Przyznajemy otwarcie, że po tych dwóch postach nie spodziewamy się, aby dali się nakłonić do tak jawnego wyrzeczenia się swych przekonań i swych ostatnich mów; nie spo-

dziewamy się, aby posłowie krakowscy wogóle zdecydowali się na zdradę, albo na połowiczność w sprawie tak dla ich wyborców żywotnej. Za kilka dni będzie głosowanie w komisji, które będzie próbą późniejszego, decydującego głosowania. Zobaczmy, jak ono wypadnie i czy posłowie miejscy wytrwają na stanowisku, na którym wyborcy chcą ich widzieć.

O teki czy o mięso?

Baron Gautsch niema ochoty tak rychło pożegnać się ze swą godnością prezydenta gabinetu. Sześćdziesięcioletni mężczyzna, który już trzy razy był premierem, który już w 34 roku życia był ministrem oświaty, a w paузach między jednym urzędowaniem jako minister a drugim piastował urząd prezydenta najwyższego trybunału obrachunkowego, równy rangą ministrowi, nie sądzi, że już ma dość zaszczytów i pensji, lecz próbuje urządzić się na dłuższy czas, próbuje być więcej niż kwartalnym premierem.

Aby cel ten osiągnąć, potrzebuje bar. Gautsch „drobnostki”, mianowicie potrzebuje większości, która zapewniłaby mu to, co jest ideałem każdego rządu austriackiego, mianowicie uchwalenie „konieczności państwowych”. Bar. Gautsch potrzebuje budżetu względnie prowizoryjnego budżetowego; będzie niebawem potrzebował reform wojskowych, kontyngentu rekruta, a przede wszystkim już potrzebuje ratunku przed grożącą mu klęską z uchwalenia wniosków tow. Rennera względnie posła Wabera co do importu mięsa. Oba wnioski, co do treści różne, są jednakowe co do celu, gdyż oba orzekają, że stanowisko bar. Gautscha, jakoby Austrii nie wolno było bez pozwolenia Węgier sprowadzać mięsa, jest fałszywe. Bar. Gautsch pamięta, że już w lipcu b. r. komisja taki wniosek uchwaliła i że tylko przy pomocy usłużnego związku niemiecko-narodowego udało mu się go w pełnej Izbie obalić. Teraz, z postępem drożyzny, sytuacja się pogorszyła i bar. Gautsch stoi przed niebezpieczeństwem, że zarówno komisja jak i pełna Izba wnioski Rennera-Wabera uchwala.

Bar Gautsch ogląda się za ratunkiem i wpadł na pomysł utworzenia większości rządowej z a r a z, mimo że wielkie czekające go zadania są dość dalekie. Zaczęły się układy z Czechami o rekonstrukcję gabinetu; zaczęła się akcja p. Bilińskiego — niewiadomo tylko, na czyj rachunek — o pojednanie Czechów z Niemcami, aby z nich i z Koła polskiego utworzyć „większość pracy”.

Nie wchodząc w rozstrzyganie pytania,

czy te usiłowania się udadzą, należy jednak zapytać się: dlaczego akurat teraz kwestya utworzenia większości stała się aktualną? Przecież bar. Gautsch przy objęciu rządów zapewnił, że zamierza uporządkować stosunki w parlamencie po doprowadzeniu do skutku ugody czesko-niemieckiej, a teraz jest do niej jeszcze bardzo daleko; przecież Koło polskie było i jest partią rządową bez istnienia formalnej większości, nie potrzebuje więc, że się tak wyrazimy, degradować się na trzecią część większości; przecież w końcu Niemcy nie rwą się do siedzenia z Czechami w jednym gabinecie, mając bez Czechów zapewniony większy udział w korzyściach wynikających z wpływu swego ministra Hohenburgera.

Baronowi Gautschowi pilno jest do utworzenia większości już teraz, bo kwestya mięsna zawisa nad nim jak przeznaczenie. Z chwilą uchwalenia wniosków zaprzeczających jego zdaniu o „sytuacji prawnej”, los jego byłby zadecydowany, a bar. Gautsch ma ambicję jeszcze kilka miesięcy zajmować urząd i rangi. Mając w rękach Koło polskie, które — jak wczoraj pisaliśmy — jest na drodze do popełnienia jeszcze jednej zdrady na ludność i mając w rękach związek niemiecko-narodowy, który dla utrzymania się w roli partii rządowej bez skrupułu poświęci wszystkie swe „przekonania”, chce bar. Gautsch zapewnić sobie jeszcze głosy Czechów i w ten sposób, podobnie jak w lipcu, zatryumfować nad parlamentem i nad żądaniami ludności.

Nie o teki i nie o rekonstrukcję na przyszłość idzie bar. Gautschowi, lecz o zwalczenie importu mięsa i z tej racji przygotowuje swą obecną akcję.

Drożyzna i lichwa zbożowa.

Przed kilku laty, gdy „walka z żydami” była jeszcze hasłem rosnącego w siły stronnictwa chrześcijańsko-społecznego, wmawiało ono w rolników, że ceny zboża pójdą w górę, jeżeli rząd zakaze terminowego handlu zbożem, uprawianego na giełdach w Wiedniu i Budapeszcie. Ten handel terminowy zbożem jest w Austrii już dawno zakazany, ale zakaz ten wywołał tylko ten skutek, że cała speculacja przeniosła się do Budapesztu. Ta zmiana miejsca spekulacji pogorszyła jeszcze sytuację, ponieważ giełda budapeszteńska, na którą rząd austriacki niema żadnego wpływu, dyktuje nam teraz ceny i ten stan rzeczy utrzymuje się dotąd, mimo, że rząd węgierski w ostatniej ugodzie z r. 1907 zobowiązał się handel terminowy zreformować. Agrariusze austriaccy krzyczą naprawdę przeciw giełdzie, ale tylko wtedy, gdy po-

MAGDALENA VERNET.

Dwaj właściciele dóbr

czyli

Niezawodne lekarstwo.

Opowiadanie dla wielkich i małych dzieci.

Gdzieś w Ameryce żyło raz dwóch bogatych właścicieli dóbr, których rozległe dobra ciągle się rozszerzały. Jeden z nich uprawiał trzcinę cukrową, drugi zaś kawę. Ich plantacje przedstawiały się przepysznie, a ludzie byli czarnymi niewolnikami.

Zachowało się w tamtych okolicach prawo, które zakazywało właścicielom dóbr sprzedawania potomków ich niewolników, nie wolno im było również w żaden sposób, nawet pod pretekstem starości, ich się pozbyć. I doszło do tego, że taki właściciel tworzył wraz ze swymi kolonistami prawdziwe małe państwo.

Lecz pewnego dnia spostrzegł właściciel plantacji kawy, jak również właściciel plantacji trzcin cukrowej, widoczne pomnożenie się niewolników. Musieli więc wyżywiać więcej ludzi, przez co wcale nie osiągalną wielkość zbioru. Następnym większych wydatków były mniejsze dochody.

Obaj ziemianie poczęli się zastanawiać.

Naprzód wpadło coś na myśl właścicielowi plantacji kawy: postanowił podwyższyć cenę sprzedaży swych produktów.

— W ten sposób — myślał sobie — znowu wyrównam sprawę!

I kiedy siedział ze swym sąsiadem przy kartach, zwierzył mu się ze swej myśli.

— Wyśmienicie — rzekł tenże — ja tak samo zrobię!

I obaj podwyższyli ceny swych towarów. Ponieważ jednak w innych państwach amerykańskich nie było podobnego prawa, przeto konkurencja nie podwyższyła cen swych towarów i nasi właściciele plantacji nie mogli znaleźć zbytu dla swych zbiorów.

Tym znowu razem wpadł na świetny pomysł właściciel trzcin cukrowej.

— Musimy zniżyć stopę życiową naszych ludzi.

— Heureka! — zawołał sąsiad.

Ilość pokarmu zmniejszono i niewolnicy otrzymywali tylko najniezbędniejsze środki do życia.

Ale i tym razem skutek był niepomysłny. Że odżywiali murzyni chudli, a ich panowie poculi to przy pracy. Były wprawdzie teraz wydatki mniejsze, ale też i dochody zmalały. Zakazano więc murzynom wchodzić w związki małżeńskie, by mniej rodziło się dzieci. Wynajdywano mnóstwo przeszkód przy zawieraniu małżeństw i robiono coraz większe trudności robotnikom, chcąc im się żenić. Ci niezadowoleni chcieli jednak za wszelką cenę posiadać kobietę i pójść dzieci i twierdzili, że poza tem nie mają przecież żadnych przyjemności. Położenie było coraz bardziej przykrem. Więcej nawet, stawało się wprost niebezpiecznym. Murzyni, z którymi się źle ob-

chodzono i których źle żywiono, poczęli szemrać, a w głowach ich powstawały różnego rodzaju buntownicze myśli.

Obaj właściciele dóbr widzieli ze strachem, że w ich dobrach przygotowywało się powstanie. A co później? Ośmieliliby się więc murzyni przywłaszczyć sobie bogactwa, które oni sami stworzyli?

Trzeba było koniecznie w jakikolwiek sposób niebezpieczeństwo odwrócić. Obaj właściciele więc zeszli się znowu razem i kiedy pograli sobie i nażłopali się wyśmienitej moki, do której jeden dał swego najlepszego gatunku kawy, drugi zaś swego najlepszego cukru, zdecydowali się na trzeci wybieg, który uważali za nieomylny na wszelki wypadek. Następnie pożegnali się z sobą silnym uściskaniem ręki i ze spokojnym sercem.

Kiedy następnego dnia właściciel plantacji kawy zwiędział granice swych posiadłości, spostrzegł, że trzcinę cukrową zasadzono na jego gruncie i twierdził, że ten zakątek doń należy. Natychmiast wysłał kilku murzynów jako posłów do swego sąsiada, który właśnie spieszył w towarzystwie swych ludzi na granicę swych dóbr.

— Pańska trzcina cukrowa — rzekł właściciel plantacji kawy — rośnie na moim własnym gruncie i ziemi.

— Przepraszam — odpowiedział drugi w tym samym gorszym tonie — ten kawał ziemi należy do mnie!

— W żaden sposób! Przecież pan widzi, gdzie się słupy graniczne znajdują!

— Mój panie! Słupy graniczne przestawiono, a ja utrzymuję, że pan to tak zrobić kazał, by wpaść ze mną w zatargi.

— Moi wierni poddani! — zwrócił się teraz właściciel plantacji kawy do swych murzynów — wy jesteście świadkami obrazu, jaka mnie spotkała.

— A wy, moi przyjaciele — rzekł drugi właściciel do swych niewolników — wy możecie mi potwierdzić, że słupy graniczne przedstawiono!

— Bardzo dobrze, mój sąsiadzie — rzekł obrażony — pan musi mi dać zadośćuczynienie.

— Ja się pana nie boję — rzekł pełen dumy właściciel trzcin cukrowej.

Obaj wymienili obojętnie pozdrowienia i oddalili się w towarzystwie swych niewolników, którzy wewnętrznie byli ucieszeni i dumni, że ich panowie nazwali ich wiernymi poddanymi i dobrymi kolegami. Kiedy zapadła noc, otrzymali niewolnicy od swych wspaniałomyślnych panów słodkiego i silnego rumu w wielkiej ilości, — i w nędznych obłatach murzyńskich obu posiadłości mówiono w silnym podnieceniu, o obrażonej czci, o zelaznej godności, o zemście i t. d.

— My musimy pomścić naszego władcę i pana — mówili jedni.

— My jesteśmy gotowi umrzeć za naszego dobrego pana — mówili bardziej uczuciowi.

A w tym samym czasie obaj właściciele poszli na przechadzkę, kiedy zaś spotkali się zdala od nędznych domostw ich ludzi, roze-

woduje ona spadek cen; z chwilą, kiedy spekulacja doprowadza do podwyżki cen, agraryusze siedzą cicho i chętnie zagarniają zyski do kieszeni.

Nietylko jednak w kierunku utrzymania wysokich cen agraryusze są jednej myśli z giełdą. Takie wysokie ceny zboża, jakie w Austrii w ostatnich czasach mamy, byłyby niemożliwe bez wysokich cel, które stały się podstawą polityki agrarnej. Gdyby dopuszczono do bezcelnego dowozu zboża, otrzy-malibyśmy je po cenie światowej z dodatkiem kosztów transportu, a to uwolniłoby zboże od wpływu giełdy budapeszteńskiej, czyniąc ją zawiśnię od wielkich centrów han-dlowych (Chicago, Londyn, Berlin), które mają decydujący wpływ na ustalenie cen zboża. Tego właśnie agraryusze nie chcą, gdyż wolą oni ograniczać Austrię od zagra-nicy i w ten sposób śrubować ceny do wy-sokości wartości wewnętrznej zboża z doli-czeniem kosztów transportu i cła. Dzieje się to szczególnie wtedy, gdy nasz własny zbiór nie wystarcza na zaspokojenie potrzeby kon-sumu, wtedy sprowadza się zboże z zagra-nicy z dodatkiem cła, a nasi rolnicy żądają za krajowe zboże tych samych cen, jakie się płaci za zboże zagraniczne.

Ostatnia spekulacja, której wynikiem są u nas najwyższe w całej Europie ceny zboża, ma swe źródło właśnie w powyższych przyczynach. Po żniwach my-ślano, że zbiór wystarczy na pokrycie po-trzeb i że obejdzie się bez importu z zagra-nicy. Ceny były też odpowiednio niższe i odpowiadały przeciętnie cenom na targu światowym. Potem zaczęto rozszerzać nie-pomyślnie wiadomości, że zbiór nie wystarczy na pokrycie potrzeb i że potrzeba będzie sprowadzać zboże z zagranicy, co spowoduje podwyżkę cen o wysokość cła. W tej nadziei zaczęli spekulanci zakupywać ogromne masy zboża, aby w stosownej chwili, gdy na tar-gu okaże się brak, sprzedać je z zyskiem w wysokości cła i ta spekulacja powiodła się. Z tego wynika jasno, że spekulacja odbyła się tylko dla zyskania cła, z czego znowu wynika, że gdyby cła nie było, zboże byłoby o jego wysokość tańsze.

Im więcej ludność Austrii rośnie, tem trudniej staje się wyżywić ją ze zbiorów wła-snego rolnictwa. Jest to tylko w bardzo do-brych latach możliwe; jeżeli zaś zbiór — jak w tym roku — jest tylko średnio dobry, musi następować import, a nasi rolnicy przez zręczną manipulację swymi zapasami umieją tę chwilę przyspieszyć, bo wtedy niema róż-nicy w cenie między krajowem a zagrani-cznem zbożem. Stąd pochodzi też, że agra-ryusze przeciw spekulacji tylko krzyczą, ale nie myślą o położeniu jej tamy. Umieją oni porozumieć się ze sferami spekulacyjnymi i wspólnymi siłami uprawiać lichwą kosztom ogółu konsumentów. A w dodatku mają od wagę twierdzić, że dzieje się to w interesie „małego rolnika”.

Rewolucja chińska a Europa.

I.

W państwie chińskim mieszka czterysta milionów ludzi. Innemi słowy: Chiny, to czwarta część ludzkości.

Ta czwarta część ludzkości od trzech tysięcy lat już nieraz potężnie wpłynęła na rozwój pozostałych trzech czwartych. Nietylko herbatę i nietylko drzewo poma-rańczowe zawdzięczamy Chinom; nietylko hodowla jedwabnika i wyrób jedwabiu jest chińskim wynalazkiem. Nietylko sztuka wyrabiania i zdobienia porcelany, w pierwotnej ojczyźnie swojej Syrii zaginio-na skutkiem spustoszeń wojennych, ocalała w Chinach, a stamtąd dopiero przy-wieziona została do Europy. Nietylko proch do strzelania znali Chińczycy o półtora tysiąca lat wcześniej niż mieszkańcy Euro-py; chińskimi wynalazkami są dwa pod-stawowe warunki naszego życia umyślo-wego: fabrykacja papieru i sztuka dru-karska. Rolnictwo chińskie zaś pod wzglę-dem umiejętnego podtrzymywania i pod-sycania urodzajności gleby nawodnianiem i nawożeniem od dawna już doszło do szczytu doskonałości, a pod tym względem w najnowszych czasach dopiero doścignęła je naukowa agronomia europejska.

Co prawda, wieczna groźbą dla prawdi-dowego rozwoju Chin i ciągłą zaporą dla ich postępu była okoliczność, że z China-mi właściwemi, tą żyzną strasą pól, ogro-dów i sadów, od północy graniczą suche a mroźne krainy stepowe i pustynne. W tych pustyniach i stepach człowiek nie mógł istnieć jako osiadły rolnik czy mieszczanin, a tylko jako koczujący myśliwiec lub pa-sterz; a plemiona koczujących pasterzy, ubogie a harde, ilekroć je mróz i głód do ostateczności doprowadzał, wobec sąsiadów zamożnych a mało wojowniczych stawali się rozbójnikami. Wprawdzie dwa tysiące lat temu Chiny skutecznie się zabezpieczy-ły przeciw tym rozbójnikom, odgradzając się od nich Wielkim Murem chińskim, naj-większą fortyfikacją na świecie, bo liczącą blisko dwa tysiące pięćset kilometrów dłu-gości. Ale z biegiem stuleci koczownicy, choć wrogami cywilizacyi pozostali, jednak od tejsze cywilizacyi nauczyli się tego, co im najpotrzebniejsze było: umiejętnego prowadzenia wojny. Wielki mur tedy prze-stał być dla nich przeszkodą. I tak w XVIII. wieku Chiny całe uległy najazdowi Mon-golów, pobratymców tych sąsiadów Mongo-lów, którzy prawie jednocześnie i Ruś mo-skiewską zdobyli i głęboko na niej wyci-snęli piętno barbarzyństwa i antykultural-ności, piętno do dziś dnia zgoła niezatar-te. Coprawda, Chiny o wiele szybciej i rady-kalniej niż Rosya pozbyły się Mongolszczy-zny, albowiem już w 1368 roku ostatni cesarz z mongolskiej dynastyi musiał z Pe-kinu uciec i schronić się napowrót do tych samych stepów, skąd wyszły jego

pradziady. Ale w XVII. wieku chmara ko-czowniczych plemion tunguskich, zjedno-czonych pod nazwą Mandżurów, ponownie ujarzmiła Chiny; a złowrogie skutki tego nowego najazdu do dnia dzisiejszego nad Chinami ciąży. Najliczniejszy i najpracowi-tszy z pośród cywilizowanych narodów świata wydany został na łup dziedzicznie uprzywilejowanych próżniaków, których chlubą jest pochodzenie od dzikich zbójów stepowych. To też ćwierćtysiąclecie od na-jazdu mandżurskiego aż do wojny chińsko-japońskiej 1895 r. było w dziejach Chin bodaj najgorszym okresem zastoju. Nie-znany dawniej warkocz mandżurski, który od owego czasu pod surową karą zmu-szony był nosić każdy mężczyzna w Chi-nach, był widomym symbolem tego tynku barbarzyństwa, z zewnątrz narzuconego na czcigodną starożytność kulturę.

Niemoc zaś Chin była owem podłożem, na którym się tak bujnie rozrosła potęga Rosyi w Azji. Dlatego, że Chiny były słabe, mogła Rosya bez przeszkody podbijać Turkmenów, Kirgizów i Buryatów, zdoby-wać Transbajkalię i kraj Nadamurski, roz-szerzać władzę swoją wzdłuż Oceanu Spo-kojnego, zyskać wpływy w Mandżurji i Mongolji. Żywych poddanych prawdzie Rosyi w ten sposób niezbyt wielu przy-było, bo są to kraje bardzo słabo zalud-nione. Także rzeczywistych bogactw przy-było Rosyi nie tak znów dużo, bo zaanado wielką część owych ziem pogranicznych zajmują pustynie i stepy mroźne. Ale bądź co bądź ogromnie wzrosła przestrzeń Rosyi na mapie, a tem samem urosł mir po-łegi rosyjskiej w oczach Europy.

II.

W Chinach, jak w wielu krajach, upo-korzenie monarchii stało się punktem wyj-cia dla odrodzenia narodu. Klęski, które monarchii chińskiej kolejno zadały Rosya, Anglia, Francya, Japonia, Niemcy, wreszcie koalicya mocarstw europejskich wraz z Ameryką i Japonią, koalicya, której woj-ska pod niemieckiem przewództwem zdo-bywały Pekin, niszcząc w pałacu cesar-skim drogocenne zabytki — klęski te u-świadomiły patryotom chińskim konieczność zreformowania społeczeństwa i państwa chińskiego. Nie zadawalnając się już chiń-ską wiedzą starodawną, młodzi Chińczycy setkami jechali się kształcić na uniwersy-tety japońskie, amerykańskie i europejskie. Owocem tych studyów było nietylko lepsze zrozumienie pożytku postępów czysto te-chnicznych jak np. koleje żelazne, ale tak-że coraz bardziej stanowcze domaganie się zasadniczych reform politycznych, jak swobody prasy, swobody zgromadzeń, prze-dewszystkiem zaś zwołania parlamentu chińskiego. Żądania te, spopularyzowane uporeczywą agitacją pośród milionów ludu chińskiego, stworzyły silny, groźny dla rządu prąd opozycyjny. Wobec tego dwór cesarski, z widoczną złą wolą, zaczął ro-

bić ustępstwa bardziej pozorne niż rzeczy-wiste, w rodzaju zapowiedzi zwołania par-lamentu za dwanaście lat. Są w Chinach opozycyoniści, którym te ustępstwa wy-starczają; są inni, nieufniejsi a mężniejsi, którzy prą naprzód. Są tacy, którzy za nieodzowne uważają bezzwłoczne zwołanie parlamentu, aby parlament mógł czempre-dziej zreorganizować państwo i armię, za-nim obce mocarstwa rozszarpia Chiny. Wszystkich zaś żelaznie konsekwentnym radykalizmem ubiegł kierunek skrajny, który w dziedzinie gospodarczej posuwa się aż do socjalizmu narodowego, w dzie-dzinie politycznej do republiki ludowej, o-partej na powszechnem i równem prawie głosowania oraz na wybieralności urzędni-ków, w dziedzinie narodowej zaś aż do zupełnego oswobodzenia Chin od najezdni-czej kasty Mandżurów. Przywódcą tego skrajnego kierunku jest doktor Sun-Jat-Seń.

Niezwykły ten człowiek, którego życie było epopeją bohaterstw i cierpień, już po-trzeci raz wznieca zbrojne powstanie na kresach Chin właściwych. Tym razem, jak się zdaje, powstańcy pokryjomu groma-dzili pierwsze swe siły na dalekim zachodzie kraju, pośród niebiosiężnych gór i prze-pastnych jarów prowincyi Seczwan, przez którą płynie górny Jancekian. Drugim o-środkiem powstania stało się miasto Han-kau, nad średnim biegiem tej samej rzeki. Obecnie zaś i Kian-nin (Nanking), blisko ujścia Jancekianu, poddało się rewolucyo-nistom. Sztandar rewolucyi powiewa nad całym biegiem Błękitnej Rzeki, od granicy tybetańskiej aż do morza, to znaczy na przestrzeni 2100 kilometrów w linii powie-trznej; jest to oddalenie mniej więcej tak-kie, jak z Krakowa do Archangelska, do Madrytu albo do Tripolisu. Droga lądowa od stolicy do południowych prowincyi mo-że być rządowi lada chwila odcięta.

Wobec skąpych wiadomości, jakie nas dochodzą z owych dalekich stron, trudno-by było już dzisiaj przewidzieć, czem się powstanie skończy: czy walnem zwycię-stwem, czy kompromisem, czy może nawet porażką w ostatniej chwili. To jednak jest pewnem, że jeśli to powstanie Chiny od-rodzi, to jednym z pierwszych czynów Chin będzie atak na Rosyę. A taki atak zadał-by państwowości rosyjskiej ranę tak śmiér-telną, że oddał apetyty wszystkich żądnych zaborów mocarstw w Europie skierowały-by się już nie ku rozbiorowi Turcyi, ale ku rozbiorowi Rosyi.

(Telegramy).

Zwycięstwo rewolucjonistów.

Londyn. Biuro Reutersa donosi z Hankau pod datą 19 b. m.: Rewolucyoniści odnieśli zwycięstwo.

Według tutejszych dzienników, konsul angielski w Kiu-kiang donosi do Szanghaju, że rewolucyoniści zwyciężyli. Wszyst-kie chińskie okręty wojenne cofnęły się,

śmiali się głośno z powodu dobrego wyniku swego nareszcie wynalezionego powszechnego środka leczniczego.

Następnego dnia wysłał właściciel plantacyi kawy delegację, by wypowiedzieć swemu są-siadowi wojnę.

— Przedewszystkiem, kochani przyjaciele, żadnych koncesyj! — rzekł — obrażono nas, a obrazę musimy pomścić.

— O, panie — odpowiedzieli dobrzy mu-rzyni — bądź zupełnie spokojny; my już pomścimy wasz honor.

Również i właściciel trzciny cukrowej roz-kazał swoim ludziom, by w niczem nie ustą-pili i silnie obstawali przy swych żądaniach.

— Pokażcie, żeście ludźmi! — deklamo-wał w wyniosłym tonie.

Pełni dumy, że nazwano ich ludźmi, bo zwykle obchodzono się z nimi, jak z psami, przyjęli murzyni z plantacyi cukrowej bardzo źle swych braci. Żle się z nimi obchodzili, nazwali ich rabusiami i bandytami i stali się gwałtownymi, pełnymi nienawiści ludźmi, — i tak wkońcu wydano wojnę.

Następnego dnia było już po wszystkim. W obu posiadłościach zginęło 2/3 ludzi i le-gło na pobojuwisku.

Walczyli ze sobą dragami, toporami i no-żami, co więcej, do walki stanęły nawet ko-biety i ich trupy leżały obok zwłok ich braci. Ale inne kłękały na krwawem pobo-jowisku, gorzko płakały i przyciskały do piersi swe małe czaane dzieci — sieroty.

Lecz na plantacyi zwycięzcy (właściciela kawy) znalazła się murzynka, która nie płakała. Dzikim wzrokiem spoglądała na zwłoki swego syna, które leżały u jej stóp i na swego zranionego męża, który obok niej się dział.

Oto przechodzi władca.

— Nędzniku! — zawołała murzynka. — Ty zabiłeś mego syna!

— Jest wielkie nieszczęście — rzekł pan w smutnym tonie — ale pocieszysz się, bie-dna staruszko, jeśli rozważysz, że my odnie-śliśmy zwycięstwo.

— Wy macz zwycięstwo, nie my — od-powiedziała — my być niewolnikami, jak przedtem.

— Ale my pomściliśmy obrazę — rzekł jeszcze raz pan.

Zraniony stary murzyn podniósł się: — Tyś nas wprowadził w błąd twoim t. zw. honorem, ty byś mordercą!

Kilku ludzi zbliżyło się. Pan mógł spo-strzedz, że słowa tych dwójka wywarły wra-żenie i poczuł nanowu możliwość powstania. Należało za wszelką cenę stłumić bunt.

— I wy jesteście niewdzięcznikami i zdray-cami — rzekł ostrym tonem — wy zasługujecie na śmierć!

Wyciągnął swój rewolwer, wycelował dwu-krotnie, strzelił, i oboje, murzyn i murzynka, padli zabici obok zwłok ich syna.

Lecz wszyscy, którzy byli obecni przy

tem, padli na kolana, pełni trwogi i po-dziwu.

— O, panie, dobry panie! — mówili.

— Powstańcie! — odpowiedział tenże łagodnie. — Przez ośm dni możecie nie pra-cować. Wyprawcie zaszczytne pogrzeby na cześć waszych braci, którzy chlubaie zginęli za ojczyznę, a przyrzekam wam, że na ich grobie wystawię wspaniały pomnik!

Wielce uradowani, że należą do tak wapa-niałomyślnego pana, murzyni podnieśli się z kłęczek. Urządzili uroczyste święto po grzebu, śpiewali pieśni zwycięstwa i pili rum, a później, kiedy minęło już ośm dni, rozpoczęli odnowa swe twarde, niewolnicze życie.

W państewku sąsiedniem poszło nieco inaczej. Ono bowiem nie odniosło zwycię-stwa.

Właściciel trzciny cukrowej poprowadził swych pozostałych przy życiu ludzi na miej-sce walki.

— Patrzcie — rzekł i wskazał na szmat-ziemi, który wraz z trzcina cukrową musiał pozostawić swemu zwycięskiemu sąsiadowi — popatrzcie, jak on małe okradł. Ale wyście byli dzielnymi, los tylko nam się sprze-ciwił.

— Dobry panie! — mówili murzyni — my chcemy pomścić naszych zabitych braci!

— Tak, kochani przyjaciele! Zemszczym się, skoro tylko nadejdzie odpowiedni czas. Na razie pochowajcie waszych braci i nie

zapominajcie, że krew ich woła o pomstę do nieba.

I murzyni przysięgali zemstę wobec zwłok braci swoich. Urządzono wspaniałe uroczy-ści pogrzebowe, śpiewali dzikie pieśni zemsty i pili rum, by zapomnieć o klęsce; a później rozpoczęli znowu swe stare życie niewolne.

Od tego czasu nie mają obaw właściciele dóbr żadnych kłopotów. Jeżeli liczba ich niewolników staje się za wielką, albo jeżeli za-chodzi obawa rewolucyi niewolników, lub kiedykolwiek tylko obaw właściciele dóbr uważają to za rzecz potrzebną, wówczas umawiają się między sobą przy grze w karty. A kawaleczek gruntu stracony lub mający być zdobytym, życzenie pomśczenia zabi-tych, albo też żądanie zadośćuczynienia z powodu jakiejś urojonej obrazę, tworzą do-stateczny powód, by swych ludzi pchnąć do bratobójczej walki. Ci ostatni doszli tak da-leko, że siebie uważają wzajem za najwię-kszych wrogów i mordują się bez miło-sierdzia.

Środek ten miał zawsze pożądany skutek. I po każdej takiej walce witają się obaw wła-siciele dóbr po przyjacielsku i kiedy popi-jają świetną mokkę, którą sporządzono z kawy jednego i z cukru drugiego, winszują sobie, że tak szczerze się wynaleźli to niez-a-wodne lekarstwo.

Thóm. Efa.

Ustalona sława ulepszonych gramofonów

z marką ochronną „Aniołek piszący“, jakoteż płyt, przekonała wszystkich odwiedzających mój skład, że jakoś tych gramofonów, przez czystą, naturalną i bez szmeru oddawaną reprodukcję, przewyższa wszelkie wyroby imitacyjne. Proszę się o tem przekonać, chętnie zademonstruję — bez przymusu kupna — a każdy odniesie przekonanie, że nie ma miłszej rozrywki w domu, uspakają-jącej nerwy po całodzienniej pracy, jak produkcja gramofonu aniołkowego, który z płytami najnowszych zdjęć pierwszorzędných sił artystycznych otrzymać można jedynie u firmy

Józef Weksler

Lwów Kraków
ulica Sykstuska 2. ul. Floryańska 25.
Telefon Nr. 1560. Filia Grodzka 71, tel. 1241.

Ugli w spłatach ratalnych!
Cenniki darmo i opłatnie!
Gramofon koncertowy z 5 podwójnymi płytami, t. j. 10 zdjęć kosztuje 50 K.
20.000 płyt zawsze na składzie.
Wszelkie płyty, prócz Zono i marki „Aniołek piszący“, kosztują 2 kor.

Na porę słotną!

Rogózki i chodniki kokosowe
Kalosze rosyjskie i amerykańskie
Wałeczki i kit do opatrywania drzwi i okien
poleca najtaniej

L. WEINDLING
KRAKÓW
skład farb i perfumeryi

Grodzka 26.

z wyjątkiem krążownika, który przylał czył się do rewolucjonistów.

Hankau. (B. Reuters). Dotychczas rewolucyoniści są górą. Wśród zmuszili rewolucyoniści wojska cesarskie do cofnięcia się do obozu. Po południu rozpoczęła kanonierka ogień, ale strzelała za daleko. Rewolucyoniści otrzymali w nocy posiłki. W czwartek ruszyli powstańcy w sile 5000 ludzi na obóz wojsk cesarskich. Spalili oni tysiące chat, aby wojska cesarskie nie mogły w nich znaleźć schronienia. Opór, na jaki rewolucyoniści napotkali, był dość słaby.

Wojska cesarskie opuściły obóz, który zajęli rewolucyoniści. Znalaziono sześć wagonów amunicji i bagażów oraz na mioty. Wojsko rządowe cofnęło się o 7 mil. Rewolucyoniści syją wokół obozu okopy. Kanonierki pojechały w górę rzeki.

Nowy Jork. „N. Y. Herald” donosi z Waszyngtonu: Admirał Murdo wyruszył z jednym krążownikiem do Hankau.

Zamiary rządu.

Londyn. „Daily Telegraph” donosi z Pekinu: Generał gubernator Juan Szi-kaj odjeżdża jutro do Wucang. Generał Jia Czung komendant wojsk cesarskich, ubiegłej nocy pomaszzerował z 6 batalionami i 6 bateriami artylerii przez Yangsze. Okolice jest obecnie przeprowadzone i jest nadzieja, że uda się uniknąć wspólnego bombardowania przez wojska lądowe i marynarkę, aby uchronić arsenał w Han-jang, którego wartość oceniano na 30 milionów taelów. Nieoczekiwane ruchy wojsk spowodowały znaczne koszty. Jak słychać, w przyszłym miesiącu podjęta ma być za granicą pożyczka dwóch milionów funtów.

Sytuację charakteryzuje to, że Juan Szi-kaj, przyjmując nominację, upewnił się ze strony tronu, że na otwarcie parlamentu w najbliższym czasie mianowany będzie czysto chiński gabinet i domagał się prawa zawarcia na własną rękę ugody z powstańcami, jakoteż żądał nieograniczonego pełnomocnictwa co do doliny Jang-cze.

Wojna włosko-turecka.

Socjalści włoscy wobec wojny. — Wojna a przemysł włoski. — Watykan a wojna.

W ostatnich latach Międzynarodówka socjalistyczna poświęcała dużo uwagi zagadnieniu taktyki socjalistycznej wobec wojny. Wybuch wojny włosko-tureckiej dał możność zastosowania praktycznego zdobyczy teoretycznych.

Gdy widmo wojny przybrało kształty określone, pisma partyjne włoskie, przede wszystkim 2 partyjne dzienniki „Avanti” i „Larozo” podniosły głos energicznego i szcze-

rego protestu. Sekretarz zaś parlamentarnej frakcji zwołał ją 21 września na nadzwyczajne posiedzenie wspólne z zarządem partii i konfederacją pracy.

Były 3 możliwe kierunki działania — powiada w „N. Zeit” tow. Ada Olberg — pokojowy protest na zgromadzeniach i w prasie, strejk demonstracyjny z określonym terminem trwania i wreszcie nieokreślony w terminie strejk bojowy. Zarząd partii skłaniał się ku pierwszej formie, to samo frakcja parlamentarna. Lecz Konfederacja pracy, t. zn. centrala zawodowa, znająca bliżej nastroj mas robotniczych, wypowiedziała się za strejkami demonstracyjnymi. Ku temu zdaniu przylączyła się także frakcja — i strejk wybuchł z żywiołową siłą. Wspaniale się udał w takich wielkich miastach, jak Turyn, Genua, Bologna i t. d.; całe prowincje były ogarnięte strejkami, jak Reggio Emilia, Bologna, Modena, Padua. W Rzymie strejk się gorzej udał, dzięki różnym okolicznościom, np. zachowaniu się tramwajarzy, którzy na leżą w większej ilości do organizacji klerykalnej. W Wenecji również, gdzie gros robotników pracuje w arsenalach wojskowych, strejk się nie powiódł, jak należy.

Proletariat włoski spełnił swój obowiązek. Jak widzimy, organizacje zawodowe zrobiły, co mogły. Niezadowolone natychmiast — jak donoszą korespondenci do partyjnych pism niemieckich — wzbudziło stanowisko frakcji parlamentarnej, która, nie bacząc na awanturę politykę zewnątrzrządu, nie zerwała z nim ostatecznie (jak to projektował nawet reformista Turati), bojąc się widocznie stracić nadzieję na obiecywaną przez rząd reformę wyborczą.

Stanowisko prasy było bardzo poprawne — wobec wybuchu wojny. Nie dała się porwać nastrojom szowinistycznym. „Avanti” nazwał wojnę „mistrzowskim dziełem rozboju kolonialnego, które nie ma prawdopodobnie równego sobie w historii „grabieży między narodowych”. Inne stanowisko zresztą zajął „Larozo”, który powiada, że „na dzisiaj spełniliśmy swój obowiązek”. Dalej: „Dziś, gdy grzmiały armaty, niech umilknie niezgoda, a we wszystkich sercach niech będzie jedno dążenie: do zwycięstwa Włoch”.

Stanowisko bardziej sprzyjające polityce rządowej zajęli skrajni reformiści w rodzaju Bonomiego i Bisolatego. Również Sycylii-czyce De Felice i Drago, wychodząc z założenia, że zdobycie Tripolitanii uniemożliwi tripolitańskim pokładom siarki konkurencję z takimi pokładami w Sycylii, stanęli po stronie polityki rządowej.

Partya, jako całość, zajęła jednak należyte stanowisko. A na kongresie partyjnym w Modenie prawdopodobnie odbędzie się porachunek z towarzyszącymi, odbiegającymi od stanowiska partii.

Tem bardziej, iż się powoli zaczyna wyjaśniać, jakie nieobliczalne szkody wyrządzi wojna handlowi i przemysłowi włoskiemu. Tow. Parvus, bawiący w Konstantynopolu, zbija twierdzenie wspomnianego De Felice'go, który twierdzi np., że Turcy nie będą mogli obejść bez włoskich pomarańczy (!), przywożonych w ilości 5 1/2 miliona kilogramów; Parvus konstatuje, że Turcy sama eksportuje pomarańcze w ilości 25 milionów kilogramów.

Bardzo krucho może być z włoskim przemysłem włóknistym (tkackim i przędzalniczym), który eksportuje towarów do Turcji na sumę 20 milionów franków. To olbrzymia suma dla młodego przemysłu włoskiego, której nie powetuje problematyczny rynek zdobytej Tripolitanii.

Stracą też Włosi turecki rynek dla produktów mącznych, ryżu, makaronów, sucharów i t. d. A powetować tej straty nie będą w stanie, gdyż inne kraje są odgradzone znacznie wyższym kordonem celnym, niż Turcja. Niemcy np. mają podwójne (w porównaniu z Turcją) cło na ryż, poczwórne zaś na mąkę. Korzystając z dzisiejszych stosunków, przemysł obcy zabierze tymczasem Włochom rynki.

Silny cios zada wojna również produkcji wyrobów jedwabnych we Włoszech, która korzystała z dowozu jedwabiu surowca z Turcji. Tak samo — włoskiej flocie handlowej, która dziś rozporządza 448 parostatkami. Flota ta rozwijała w ostatnich czasach żywioną komunikację, zwłaszcza z Konstantynopolem, i zajęła tam trzecie miejsce w szeregu innych państw z flotą handlową. Teraz te posterunki stracone, straconem jest także morze Czarne, jako teren dla morskich operacji handlowych.

Jak widzimy, rezultaty nawet zwycięskiej wojny nie będą dla Włoch tak dodatnie, jak to przedstawiały pisma szowinistyczne...

Inaczej do dziś dnia sądzą apostołowie religii miłości, klerykali włoscy. Już na samym początku wojny klerykalny „Corriere d'Italia” rozpoczął agitację szowinistyczną.

Skądże nagle ten zapal wojenny, skąd ta obrona oręża „uzurpatora”, jak zwykle nazywa prasę klerykalna króla włoskiego. Przyczyn są proste. Oto, jak donosiliśmy w swoim czasie, „Banco di Roma” ma obszerne przedsiębiorstwa w Tripolitanii, a kapitały tego banku są przeważnie klerykalnego pochodzenia. Pralaci i cała czarna arystokracja są akcyonariuszami tego banku. Oddawna przygotowywał on grant dla siebie w opinii publicznej, dyskontując weksle różnych dziennikarzy, nawet niewypłaconych. 10 milionów lirów zakopał już bank w piaskach tripolitańskich, z której to sumy może tylko 1/2 miliona da się wycofać... Grozi strasna katastrofa i ruina!

Wojna ma uratować wszystko. Przekupione

plóra pokryty piaski tripolitańskie ogrodami i palmami, pustynie — rzekami, góry napelnięte siarką, złotem i fosfatem. A kardynałowie błogosławią wojska „uzurpatora”, które jadą ratować 10 milionów klerykalnych. Kardynał Maffi w Pizie, błogosławiąc wojsko, mówił: „Żołnierze kochani! Święty Antoni niech doda wam męstwa. Obszary afrykańskie wołają was” i t. d.

Tak krzewiciele religii miłości błogosławią bagnetom, ratującym złoto klerykalne. Tak w chwili, gdy coraz to rozważniejszymi stają się głosy nawet szowinistów włoskich, pobożni klerykali stają na straży rozpalonego szowinizmu — „ad majorem Banku gloriam”, ku większej chwale Banku rzymskiego...

(Telegramy).

Zajęcie Benghazy.

Rzym. Agencja Stefaniego donosi z Tripolisu: Dnia 18 b. m. pod Benghazą przybył drugi oddział korpusu ekspedycyjnego pod eskortą okrętów wojennych. Admirał Aubry wezwał garnizon w Benghazie do kapitulacji. Władze tureckie odmówiły poddania się, poczem admirał udzielił im zwłoki do 19 b. m. godz. 6 rano. Morze całą noc było wzburzone, panował silny wicher z deszczem. Ponieważ nad ranem zdawało się, że się wypogodzi, o godz. 6 rano, kiedy minął oznaczony termin do poddania się, rozpoczęło bombardowanie fortyfikacji, które jednak krótko trwało, mianowicie do chwili, kiedy rozpocząć się mogło wylądowanie wojsk. Naprzód wysadzono na ląd kompanię marynarki, następnie wojsko regularne.

Kiedy pierwsze oddziały włoskie wyszły na ląd, Turcy przyjęli je silnym atakiem; Włochom udało się ich jednak odeprzeć.

Na ląd wysadzono 4000 żołnierzy, mimo że opór Turków, którym pomagała część ludności arabskiej, był bardzo silny.

Walka rozpoczęła się o godzinie 9 rano i trwała do zachodu słońca. Przez wykonane okrążenie wroga, o zachodzie słońca Włosi zdobyli koszary i miejscowość Sidi Husajn. Wieczorem wszystkie wojska wylądowały i przepędziły noc na zdobytych pozycjach.

Z powodu ponownego ataku Arabów, rano było koniecznym bombardowanie południowej części miasta. Sytuacja dla Włochów jest coraz korzystniejsza. Inne wojska są w drodze do Benghazy.

Zajęcie Derry.

Rzym. Druga dywizja i eskadry zjawia się dnia 16 b. m. pod Derrą. Deputacja Arabów udała się na pokład okrętu admirałskiego i prosiła, by nie bombardowano miasta, bronięcego tylko przez nieliczną garstkę piechoty i posiadającego tylko kilka dział. Zażądano poddania się, lecz trzej Turcy, którzy

K. NASSIM-BEJ.

Ali i lampka żarowa.

(Przekład z tureckiego).

Ali, urodzony i zamieszkały we wsi Koru, odległej o pięć kwadransów drogi od Brussy, został powołany do wojska. Gdy pakował swój kufer, był jeszcze zupełnie wesół. Lecz gdy nazajutrz rano żegnał się z rodzicami, braćmi i siostrami, popłynęły mu łzy z oczu jak dwa strumyki. A stary jego przyjaciel, Hassan, wielki żartowniś, odprowadził Alego do najbliższej stacji kolejowej i opatrzył go na drogę dobrymi radami.

— Słuchaj, Ali — rzekł Hassan zupełnie poważnie — nie wyglądaj podczas jazdy z okna wagonu, bo ci ostrzy pęd powietrza o betnie nos. I nie otwieraj oczu przez cały czas jazdy, bo dostalbyś boleści brzucha.

Młody Ali, który naturalnie jak żyje nie jechał jeszcze koleją, uczynił, jak mu stary Hassan zalecił. Jechał z zaciśniętymi kurczowo powiekami, aby nie dostać boleści brzucha, i żadał siła w świecie nie zdołałaby go skłonić do wyjrzenia przez okno, bo za żadne skarby nie dałby sobie ostremu wiatrowi odgryźć nosa. I z zamkniętymi oczyma starał się wyrachować, ile też wołów trzeba, by uciągnąć tak ciężki pociąg. Pomyślał o swoim dwukolnym wózku, do którego za przęgał parę wołów; ocenił więc, że do tego pociągu zaprzężono z pewnością sto par wołów. Lecz i tak jeszcze wydało mu się za

gadkowem, że tych sto par wołów pędziło tak szybko. Para wołów jego ojca, tam w domu, nigdy tak nadzwyczajnie szybko nie biegała. Na jednym przystanku odważył się wysiąść, aby przypatrzeć się tej ogromnej liczbie wołów. Ale ich nie zobaczył. A konduktor, taki sam figlarz, jak stary Hassan w Koru, raczył pytającego Alego objaśnić, że wołów nie można widzieć, bo trzyma się je ukryte w wagonach o oknach zawieszonych firankami, aby je w ten sposób ochronić przed wiatrem.

Nareszcie nadszedł pociąg do Brussy. Ali otworzył oczy, które tak długo trzymał zamknięte, i rozglądał się po olbrzymim dworcu. Z jego cichych obserwacji i rozmyślań wyrwał go głos wrzeszczący:

— Ty bałwanie, chodź tu!

Był to głos podoficera, który miał rekruta i jego przysiężnych kamratów zaprowadzić do koszar. Zgrabny mundur podoficera spodobał się poczciwemu Alemu nadzwyczajnie.

— Alah! — pomyślał Ali. — Wszak on jest doprawdy jeszcze ładniej odziany niż u nas we wsi duchowna osoba, nasz hodźa w Koru...

Rekrutów uporządkowano w oddziały i wprowadzono z dworca kolejowego. Ali maszerował w pierwszym szeregu. Na widok pięknych sklepów stawał po drodze i przyglądał się wystawom. Chętnieby też sobie kupił coś ładnego, lecz po pierwsze nie miał pieniędzy, a powtóre podoficer krzyknął na niego:

— Pójdiesz dalej, ty bałwanie! Myślisz

może, że dla ciebie cały oddział będzie się ćwiczył przez pół godziny w stanie habachtu!

Najbardziej jednakowoż zdumiewał Alego bruk.

— No, no — dziwił się raz po raz — co też to za marnotrawcy ci ludzie w mieście. Alah... Alah... My w Koru ani nawet domów nie budujemy z kamienia, a tu poprostu pozostawiają te drogie kamienie tak sobie na ulicy...

Upłynął rok. Do kamieni brukowych już się Ali przyzwyczaił, ale do podoficera jeszcze nie. Ten wymyślał mu, gdy jego chwytły karabinu były dobre, bił go, gdy były złe. Podoficer był jako Alah. Podoficer był jako Mahomet. Podoficer był najgroźniejszym strachem dla Alego.

Ale dostał dwa tygodnie urlopu i wolno mu było pojechać do domu. Co przywieźć rodzinie? Myślał i myślał nad tem.

Oto największym cudem w koszarach były przeciw elektryczne lampki żarowe. Budziły one w Alim najżywszą ciekawość, najgłębszy podziw. Gdy się wieczorem ściemniało, rozświecały się same z siebie. Gdy się żołnierze położyli do łóżek, przyćmiewały się. Same z siebie. Co podoficer mówił o jakimś prądzie i o włączonym oporze, to były oczywiste tylko głupie żarty. A gdy rano zajaśniał dzień, gasły zupełnie te osobliwe lampy i to znów same z siebie. Z początku był Ali święcie przekonany, że podoficer potajemnie nalewa naftę do tych lampek. Umyślnie za-

meldował się Ali chorym i przez tydzień leżał w łóżku, aby tylko wylapać podoficera na nalewaniu naftę. Jednakowoż nadaremno. Nikt lampek nie napelniał — a mimo to paliły się dalej. Inni rekruci również nie umieli odpowiedzieć na pytania Alego. Wreszcie przybył jeden nowy rekrut, który się urodził w mieście i chodził do szkoły. Ten wytłómaczył Alemu, że lampki także niegdyś przyszły ze wsi tak głupie, jak rekruci, lecz potem od podoficera doznały tyle wymyślań i bicia, że w końcu rzecz skapowała i zrozumiały, że mają się wieczorem zapalać, w nocy świecić, a rano gasnąć.

Powziął tedy Ali niewzruszone postanowienie: taką lampkę musi przywieźć ze sobą do Koru. Na niej może jego uboga rodzina zaoszczędzić dużo pieniędzy.

I w ostatnim dniu, tuż przed wyjazdem na urlop, ukradł jedną lampkę: odciał ją od ściany i schował do kuferka.

Cale Koru oczekiwało urlopnika na dworcu. Wszak to było niezwykle zdarzenie. Nawet muzykę wiejską przyprowadzili z sobą. Pociąg zajeżdżał. Tym razem jednakowoż miał Ali oczy otwarte. W bajkę o boleściach brzucha dawno już nie wierzył. Wyglądał też przez okno, a ostre powietrze nie odgryzło mu nosa. Wiedział już teraz, że kolej sama jedzie. Co więcej: prawie że nauczył się już czytać i pisać w ciągu tego długiego roku. No, będzie miał co do opowiadania w kawiarni wiejskiej! Pod wieczór, gdy sąsiedzi zeszli się u ma-

NOWOŚĆ!

Dla wygody P. T. Publiczności KASA otwarta cały dzień od godziny 8-aj rano do 7-aj wieczór bez przerwy.

NOWOŚĆ!

CENTRALNY BANK

CZEKICH KAS OSZCZĘDNOŚCI

Filia w Krakowie.

ÚSTŘEDNÍ BANKA

ČESKÝCH SPORITELEN

Wchód od ul. św. Jana 1.

Wkładki oszczędności około koron 115.000.000.—

WADYA I KAUCYE

Podatek rentowy opłaca bank z własnych funduszy.

WKŁADKI na rach. bieżący i kasy czek. do 4 1/2 %

WSZELKIE TRANSAKCJE BANKOWE W RAMACH STATUTU.

Przekazy, akredytywy, inkasa na wszystkie miejsca krajowe, zagraniczne i zamorskie. Kupno i sprzedaż obcych walut, monet i wszelkich papierów wartościowych.

Najtańsze przekazywanie pieniędzy do Ameryki za pośrednictwem własnych banków: Bank of Europe, Nowy Jork, Bohemia, akcyjny bank w Pradze.

znajdowali się na okręcie, odmówili wydania miasta. Kazano im powrócić na ląd, poczem rozpoczęto bombardowanie szanów i koszar, które zniszczono.

Kilka szalup wysłano z wojskiem, które miało wylądować. Równocześnie wzmocniono bombardowanie załogi. Szalupy, gdy wylądowały, przyjęte zostały salwą karabinową, co tylko nieznacznie wyrządziło szkody.

Morze było tak wzburzone, że musiano odwołać wojsko, które miało wylądować. Dała następne panował silny wicher, uniemożliwiający wszelkie operacje.

Dnia 18 b. m., skoro nastała pogoda, wysłano ponownie kompanię, której też udało się obsadzić miasto, poczem wywieszono chorągiew włoską.

Zajęcie Homs.

Rzym. Wojsko włoskie przybyło do Homs. Oficerowie wezwali komendanta miasta do poddania się. Komendant prosił o pozwolenie przybycia na pokład okrętu włoskiego celem prowadzenia rokowań. Po jego przybyciu powtórzono żądanie kapitulacji. Komendant prosił o czas do namysłu, na co się nie zgodzono. Po jego powrocie Turcy zaczęli się przygotowywać do obrony. Okręty wojenne włoskie rozpoczęły ogień na koszarach i forty Homs. Wkrótce potem wywieszono białe chorągiew i Włosi przystąpili do wylądowania.

Jak Turcy przedstawiają sytuację.

Konstantynopol. Jak dzienniki donoszą, rząd zawiadomił ludność w Tripolisie o samianowaniu Fetihey tymczasowym walim i wezwał ludność, by stosowała się do rozkazów rządu.

Deputowany z Benghazi listownie podaje do wiadomości, że Włosi napotykają wewnątrz kraju Benghazi na zacięty opór. Szecep Senussi wyruszył w sile 14 000 ludzi, a zaopatrzone jest w taką ilość środków żywności i amunicji, że będzie mógł stawiać opór przez szereg lat. Główna kwatery znajdują się w Hafed. Jako punkt centralny oporu wybrano miejscowość Kasr Salam. Druga część szecpu Senussi wzmocniła regularne bataliony, które maszerują ku Tripolisowi. Fetihey i inni oficerowie objęli obowiązek zorganizowania Senussów w kolumny dla stawiania skutecznego oporu.

Dzienniki donoszą, że naczelnik szecpu Fezran maszeruje z 10 000 ludzi w kierunku Tripolisu, by przyłączyć się do wojsk tureckich.

Parlament turecki.

Konstantynopol. Dodatkowo o onegdajszym tajnym posiedzeniu Izby deputowanych donoszą, że minister wojny został silnie zaatakowany. Wielki wezyr uznał błędy poprzedniego gabinetu, oświadczył jednak, że powodów za wodu polityki gabinetu poprzedniego należy szukać głębiej.

W sprawie Tripolisu oświadczył Said pasza, że chodzi właściwie o poruszenie kwestii

orientalnej. Porta mogłaby łatwo pokonać trudności, lecz przez to Turcy byłaby narażona na niebezpieczeństwo dostania się pod opiekę. Porta spodziewa się jednak, że przez przyznanie pewnych politycznych, geograficznych i gospodarczych koncesyj będzie mogła zawrzeć sojusze, dzięki którym kwestya tripolińska zostałaby rozwiązana zgodnie z interesami i prawami Turcji.

Na wezwanie, by dał bliższe wyjaśnienia, oświadczył wielki wezyr, że mógłby to uczynić tylko w tym wypadku, gdyby Izba wzięła odpowiedzialność za dochowanie tajemnicy. Wkońcu oświadczył wielki wezyr, że minister spraw zagranicznych otrzymał właśnie depesze, według których także i na Bałkanie grozi niebezpieczeństwo zawiązań. Domagał się więc, by rozwiązanie kwestyi gabinetowej nastąpiło w ciągu dwóch dni.

Zmiany w rządzie.

Konstantynopol. Na wczorajszej konferencji wielkiego wezyra ze stronnictwami parlamentarnymi podano do wiadomości, że wezyr przyobiecał przekształcenie gabinetu przez zmianę niektórych ministrów w ciągu 1 1/2 miesiąca.

Z parlamentu.

Wiedeń, 20 października.

W dalszym ciągu wczorajszego posiedzenia w dyskusji nad utworzeniem

fakultetu włoskiego

minister oświaty hr. Stürgkh wykazywał, że nie chodzi tu o nową zdobycz dla Włochów, tylko o zwrot instytucji naukowej, którą oni już posiadali, a którą stracili z powodu wypadków, o których lepiej milczeć. Prosi więc o odesłanie ustawy do komisji, w przekonaniu, że załatwienie tej sprawy uniwersyteckiej będzie korzystnym symptomem dla prac parlamentu w ogóle i specjalnie dla jeszcze bardziej skomplikowanych innych spraw uniwersyteckich.

Na tem obrady przerwano, poczem po dalszej dyskusji nad wnioskiem nagłym w sprawie kolei dalmatyńskiej posiedzenie zamknięto.

Następne we wtorek.

* * *

Komisja drożyżalana

odbyła wczoraj posiedzenie, na którym po słowie z Koła polskiego hr. Lasocki, Steinhaus i Haller, tudzież poseł ruski Siegalewicz oświadczyli się przeciw depuszczeniu mięsa zamorskiego.

Posel hr. Lasocki wbrew cyfrom ze spisu ludności zaprzeczył, jakoby w Austrii był brak bydła.

Posel Haller postawił wniosek, który w zupełności przyjmuje stanowisko rządu, mianowicie że mięso argentyńskie jest

pod względem weterynaryjnym niebezpieczne i że bez zgody Węgier nie można mięsa do Austrii sprowadzać.

Przeciw kartelom.

Subkomitet wybrany przez komisję drożyżalną w sprawie kartelów zajmował się wczoraj kwestyą węgla. W ciągu dyskusji przedstawiciel rządu szef sekcji Homan zapowiedział przedłożenie ustawy, według której w przyszłości tylko państwo ma prawo poszukiwania i wydobywania węgla.

KRONIKA.

Kraków, 21 października.

Książę po kniaziu. Po śmierci kniazia Puzyńskiego zastanawiano się dość długo, kogoby mianować jego następcą. Jedni chcieli hrabiego Komorowskiego, właściciela tłu stej kanonii olomunieckiej, inni marzyli o „gorliwym” ks. Pelczarze, biskupie prze myskim. Obie strony powoływały się na konieczną potrzebę zatarcia „niepopularności”, którą zostawił po sobie kniaz Puzyra.

Ale względy polityki konserwatywnej zwyciężyły i zdaje się, że pewną jest wiadomość, że mianowanym zostanie książę Adam Sapieha.

Sapiehowie dzisiaj stanowią — w przeciwieństwie do poprzedniego pokolenia swego domu — skrajną reakcję w Galicji. Są to wrogowie wszelkiej organizacji ludowej, którzy w klerykalizmie szukają punktu oparcia.

Dla nich posada biskupa krakowskiego, to posterunek polski i dlatego o nią się postarali.

Ambitne ich plany coraz trudniej jednak dadzą się zrealizować, bo poprzednik „kniaź” spustoszyl dyceję tak gruntownie, że następcę „książę” lata całe będzie musiał pracować, aby doczekać się uwagi godnych o woców dla klerykalizmu...

Dawne stanowisko biskupa krakowskiego, mającego w ręku klucz do sere chłopów polskiego, zostało przez kniaz Puzyrę stracone może bezpowrotnie. A książę Sapieha niezem nie udowodnił dotąd, że klucz ten odszukać potrafi.

Następca ks. Stojalowskiego. Narodowo-demokratyczny poseł p. Jan Zamorski objął już wydawnictwo „Wieniec-Pszczółki”. Po 37 latach znijł z tej gazetki podpis ks. Stojalowskiego, w miejsce którego p. Zamorski figuruje jako „wydawca i redaktor naczelny”. W odeszwie do „kochanych braci”, która widnieje na czelu Nr. 43 „Wieniec-Pszczółki”, ogłasza p. Zamorski, że objął wydawnictwo.

Program księdza Stojalowskiego znam, — pisze narodowo-demokratyczny redaktor organu „chrześcijańskiej demokracji” — bośmy w poprzedniej Radzie państwa przez cztery lata razem pracowali w Związku narodowoludowym. Wiem więc, co i jak robić należy.”

Otóż p. Zamorski, który „wie, co i jak robić należy”, daje odrazu próbki tego, co i jak robić potrafi. W artykule o mięsie argentyńskim opowiada bajeczkę, że „w Wiedniu kilkaset beczek argentyńskiego mięsa leżało kilka miesięcy bez nabywcy tak, że nakoniec musiano je odsprzedać do Włoch i Szwajcaryi, bo go w Wiedniu nikt jeść nie chciał”. A więc nie dlatego sprzedano to mięso do Włoch i Szwajcaryi, że rząd nie pozwolił go wylądować w Tryeście z okrętu? Ciekawych rzeczy dowiedzą się tedy od p. Zamorskiego czytelnicy „Wieniec-Pszczółki” — my zaś postaramy się o to, by także robotnicy i urzędnicy dowiadawali się, jak poseł narodowo-demokratyczny w chłopskim pi semku spełnia robotę najmity lichwiarzy żywnościowych.

Nowiny krakowskie.

Inauguracyjny poranek, urządzony przez miejscową komisję oświatową P. P. S. D., odbędzie się w niedzielę 22 października w sali Związku (Filipa 2, II. p.) i będzie poświęcony pamięci Karola Marxa. Program: 1. Chór robotniczy z Podgórze. 2. Zagajenie. 3. Deklamacya. 4. Referat tow. E. Haackera p. t. „Karol Marx, jako działacz i teoretyk socjalistyczny”. 5. Śpiew solowy. 6. Chór robotniczy.

Komisja oświatowa wzywa szeroki ogół towarzyszy do licznego udziału. Początek o godz. 10 rano. Wstęp za zaproszeniami, wydawanymi w Związku.

Rada miejska odbędzie posiedzenie w poniedziałek 23 b. m.

Szkoła nauk społeczno-politycznych. Szegółowy program wykładów na semestr zimowy 1911/12 r. wraz ze streszczeniami, podanymi przez referentów, jest już gotowy i dostać go można codziennie w biurze szkoły, ul. Wolska 13. od 5—7 po południu.

Sprawy miejskie. Sekcja ekonomiczna na wczorajszym posiedzeniu omawiała wnioski magistratu, zdążające do otwarcia ulicy na gruntach gminnych, tworzących dziś stare koryto Wisły w dzielnicy Grzegórzki. Otworzyć się mająca ulica byłaby w przyszłości przedłużeniem ulicy Dietlowskiej i sięgałaby od ul. Grzegorzeckiej aż do Targowicy, a nawet do Wisły. Po obszernej dyskusji sekcyja zgodziła się na otwarcie tam ulicy publicznej i na zatwierdzenie lewostronnej linii regulacyjnej. Następnie zatwierdziła sekcyja linię regulacyjną ulicy Żabiej na przestrzeni między ulicą Czystą a budynkami Czerwonego Krzyża. Również zgodziła się sekcyja na wyznaczenie miejsca i na ogrodzenie gruntów pod zakłady sanitarne przy reżeni miejskiej wedle planu budownictwa miejskiego. Redakcyi „Architekta” przyznała sekcyja dodatkową subwencję 250 K na pokrycie kosztów wydawnictwa planów konkursowych na rozszerzenie Krakowa.

Sprawy sanitarne. Na onegdajszym posiedzeniu miejskiej komisji sanitarnej przedstawili fizyk miejski sprawozdanie z przebiegu chorób zakaźnych w mieście. Ze wszystkich chorób zakaźnych występuje co najmniej silnie szkarlatyna. Jako powód wzmocnienia się szkarlatyny należy uważać niemożność natychmiastowej izolacji chorych z powodu braku odpowiedniej liczby łóżek, a także brak odpowiednio urządzonych zakładów dla chorób zakaźnych. Następnie źródłem roznoszenia zarazków są nieodpowiednio urządzone sklepiki drobne z wiktuałami, w których schodzi się służba z domów zakaźnych po zakupno towarów. Do szerzenia się choroby przyczynia się również niedoniesienie o przypadkach zachorowania, przy których rodzice często z powodu lekkiego przebiegu choroby nie-wzywają wcale lekarza. Dziecko takie po paru dniach, wstawszy z łóżka, wychodzi na ulicę i na planty, gdzie bawiąc się z innymi dziećmi zarazi je. Dopiero po wystąpieniu u takiego nieleczzonego dziecka komplikacji wzywany bywa lekarz i cała rzecz się wyjaśnia, tymczasem dziecko już zdążyło zarazić pewną ilość zdrowych dzieci. Stwierdzono też, że w domach źle utrzymanych i urządzonych, w których panuje brud, szkarlatyna częściej się zdarza i uporczywiej trwa. Także pewnego rodzaju brak odpowiedniego wykształcenia w sprawach sanitarnych u szerszego ogółu wpływa na szerzenie się chorób.

Komisja usnała za rzecz nadzwyczaj pilną budowę pawilonów dla chorób zakaźnych; następnie zwróciła uwagę na to, by ojciec rodziny na równi z lekarzem ordynującym obowiązany był donosić o każdym podejrzanym przypadku choroby u dzieci, gdy nie stać go na wezwaniu lekarza do domu. Wkońcu wyraziła komisja uwagi dotyczące: sprządaży pieczywa zawiniętego w cienką bibulkę lub czysty papier; odeszwy do restauratorów i handlarzy owoców, aby pieczywo, ciasta i owoce zawsze mieli nakryte; przestrzegania czystości na chodnikach; skrapiania ulic także o godz. 5 po południu; przyspieszenia sprawy organizacji stróżów domowych i ustanowienia kosztów na papery na ulicach.

Posiedzenie Rady miasta Podgórze w sprawie budowy własnego wodociągu. Czwartkowe posiedzenie podgórskiej Rady miejskiej było w całości poświęcone sprawie budowy własnego wodociągu, a w historii miasta Podgórze będzie ono znamiennem, albowiem w dniu tym zapadła jednomyślna uchwała, polecająca magistratowi przystąpić niezwłocznie do budowy własnego wodociągu. Posiedzenie miało następujący przebieg:

Po otwarciu i stwierdzeniu kompletu przez burmistrza Maryewskiego, zabrał głos przewodniczący komisji wodociągowej dr Aronsch n i w ogólnym zarysie przedstawił dotychczasową działalność komisji; następnie referent komisji dr Oberländer szczegółowo wyłuszczył przebieg robót przygotowawczych, wszelkie możliwe opinie projektodawcy oraz powołanych ekspertów, wreszcie kosztorys obliczony na 1.200.000 K. Po nim udzielił jeszcze Radzie projektodawca inż. Dziakiewicz różnych fachowych wy-

DARMO
i opłatnie wysyła
bogato ilustrowane

:: :: cenniki :: ::

NAJTANIEJ zegarki, pierścionki,
budziki, łańcuszki, kolczyki oraz wszelkie wyroby jubilerskie

E. GOLDWASSER KRAKÓW
obecnie w nowym lokalu

**ŁYŻKI
ŁYŻECZKI
CUKIERNICE**
oraz wszelkie
wyroby z chińskiego
SREBRA

Dr. S. FRIEDIKER i A. GOLDMANN ZAKŁAD DENTYSTYCZNY w Krakowie
ul. Grodzka L. 3.

jaśnień, reasumując także dotychczasowe studia i badania.

W dyskusji zabralo głos kilku radców, po lecając jak najgoręcej przyjęcie wniosków referenta, zdających do przystąpienia do budowy własnego wodociągu.

Kilka-krotnie salwy śmiechu wywołało przemówienie r. Gadowskiego, który zarzucił szereg laurów inteligencji r. Małkowi, wiele krotnie powtarzał: „Atecera” (zamiat et cetera).

Dłużej i nieco obszerniej omówił radca tow. dr Bobrowski sprawę mających się budować wodociągów, zwłaszcza poddał krytyce pewne sprzeczności w sprawozdaniach inż. Dziakiewicza; ze stanowiska postępu i hygieny przedstawił konieczność jak najrychlejszego urządzenia wodociągu, wreszcie napietnował nieprzychylnie stanowisko wyższych władz autonomicznych, które czyniąc trudności w uzyskaniu pożyczki wodociągowej, nie jako rozmyślnie i tendencyjnie utrudniają budowę wodociągu. (Chcąc w ten sposób zmusić Podgórze do przyłączenia się do Krakowa — robota Lea!). „Jeżeli ktoś stoi na przeszkodzie tak ważnej inwestycji — mówił dr Bobrowski — to służy złej sprawie i jest tem samem złym obywatelem kraju”.

Po końcowym przemówieniu referenta Rada jednomyślnie uchwaliła budowę własnego wodociągu.

Najbliższe posiedzenie, które się odbędzie we wtorek, poświęcone będzie sprawie przyłączenia Podgórza do Wielkiego Krakowa.

— „Spółnia” (Grodzka 35, I. p.) odbędzie w niedzielę 22 b. m. o godz. 8 wieczorem posiedzenie członków z porządkiem dziennym: sprawozdanie z działalności wydziału za rok ubiegły; wybór nowego wydziału; wnioski.

— Teatr „Nowości”. Gościnne występy p. Józefa Borowskiej ściągają codziennie tłumy publiczności, która wypełnia salę po brzegi. Na trzy ostatnie występy daje Borowska zupełnie nowy program, na który złożyła się piosenki „moderne” — nowoczesne i swywolne, „Stara Praha” napisana przez K. Haszlera, którą śpiewała na gościnnych występach w Pradze w kabarecie „Lucerna” i „bergette” z repertuaru Yvette Guilbert.

— Uniwersytet ludowy Im. A. Mickiewicza (ul. Szewska 16, I. p.). Biblioteka otwarta od godz. 12—1 i od 5—9 w dni powszednie. Czytelnia czasopism otwarta od godz. 11—1 i od 4—9 codziennie. Biuro otwarte od 5—7 w dni powszednie.

— Repertuar teatru miejskiego: Sobota: „Dzisiejsi”, sztuka w 4 aktach Stefana Kiedrzyńskiego, „Na rubieży”, dramat w 2 aktach Wacława Grubińskiego.

Niedziela po południu: „Nasi na Riwierze”. Niedziela wieczór: „Kościuszkę pod Racławicami”.

Poniedziałek: „Lekarz na rozdwojeniu”. Wtorek: „Dzisiejsi” i „Na rubieży”. Środa: „Demon siemi”. Czwartek: „Dzisiejsi” i „Na rubieży”. Piątek: „Nieznajomy tancerz” (popularne). Sobota: „Kobieta i pajac”, sztuka w 4 aktach Piotra Louys i P. Frondaie. Niedziela wieczór: „Kobieta i pajac”. Poniedziałek: „Dzisiejsi” i „Na rubieży”.

Z kraju.

Ucieleśnieniem bankruta. Z Nowego Sącza uciekł do Ameryki tamtejszy wielki przedsiębiorca Chaim Gaiwisch. Na budowie dróg i mostów oraz na handlu drzewem miał on ponieść ogromne straty. Dugi przezeń pozostawione wynoszą około 100.000 K.

Samobójstwo żołnierza. W Kołomyi popełnił samobójstwo szeregowiec 14 pułku dragonów Chaim Edelheit, powiesił się na strychu domu rodzicielskiego. Powodem samobójstwa sekatury ze strony przełożonych.

Nieboższyk przed sądem. Donoszą ze Skolego: Pewien gospodarz z Orawczyka wezwany został na 13 b. m. do sądu w Skolem, jako świadek w sprawie swej żony z inną kobietą. Gospodarz jednak był ciężko chory, tego dnia rano dysponowany został przez miejscowego księdza na śmierć. Pomiędzy to żona jego zaprzęga konie i dostawiła umierającego męża przed sąd w Skolem. Nie zobaczył on jednak ani sądu, ani też z furi nie zlaził, bo wyzionął ducha na furze. Lekarz sądowy pozwoił trupa zabrać do Orawczyka.

Ze świata.

Echo demonstracji w Wiedniu. Burmistrz wiedeński dr Neumayer na podstawie uchwały Rady miasta wezwał posłów do Rady państwa z Wiednia, by przez odpowiednią akcję parlamentarną poparli żądanie gminy, aby po uszkodzeniu podczas demonstracji w dniu 17 września osoby prywatne otrzymały od rządu w porozumieniu z magistratem Wiednia pełne odszkodowanie.

Tyfus w Paryżu. Miejska komisja higieny uchwalała polecić ludności picie wody tylko przegotowanej, ze względu na kilka wypadków tyfusu po wypiciu wody z paryskich wodociągów.

Prof. Blesladecki, krajowy referent sanitarny w Galicji, stwierdza, że naturalna woda gorzka „Franciszka Józefa” działa już w małej ilości pewnie rozwalniająco. Woda „Franciszka Józefa” nie traci nic na skuteczności nawet przy dłuższem utyciu i nie powoduje żadnych boleści.

SALON SZTUKI w salach magazynu fortepianów firmy B. GABRYELSKA, Rynek 35 (Krzyżostory), **MONA LIZA** (GIOCONDA), kopia ze sławnego obrazu LEONARDA DA VINCI pędzla J. Januszewskiego, wystawiona na krótki czas. — Wstęp w poniedziałki 1 K, w inne dni 60 h. W niedzielę i święta salon zamknięty.

W każdym wieku można przeciw kaszlowi z najlepszym skutkiem użyć Thymomel Scilae. Do nabycia w każdej aptece.

Żołądek jest bardzo ważnem narzędziem. Ażby mógł należycie spełniać swe czynności, trzeba mu je czasem ułatwić. Wybornym do tego przetworem jest balsam dra Rosy z apteki B. Fragnera w Pradze, gdyż przyspiesza trawienie i rozwija łagodnie, bez boleści. Dostać go można w każdej aptece.

Według poświadczeń lekarskich, Contrheum okazało się najlepszym środkiem przeciw reumatyzmowi, podagra i neuralgii, usuwa spuchlizny i przywraca stawom pierwotną władzę poruszania się.

Przegląd społeczny.

Zgromadzenie kolejarzy w Podgórzu odbyło się w sobotę 14 października w Domu Robotniczym przy udziale 90 uczestników. Żądania kolejarzy referował tow. L. Feldman, w dyskusji przemawiali tow. Kluczek, Kebzak, dr E. Bobrowski, J. Neuwelt, którzy napietnowali destrukcyjną robotę różnych Noworolskich i skreślili akcyę centralnej organizacji.

Następne zgromadzenie odbędzie się we wtorek 24 października o godz. 6 1/2 wieczorem w Domu Robotniczym.

Z literatury i sztuki.

Lisztowski koncert Tow. muzycznego Długo, przeszło pół wieku trzeba było czekać, zanim Liszt jako symfonista ukazał się u nas na estradzie. W roku zeszłym dzięki monachijskiemu Tonkünstlerem wykonano Faust-symfonię, obecnie prócz wczorajszego programu poznamy za parę dni „Tassę”. Jako symfonista zajmuje dziś Liszt w literaturze muz. stanowisko dominujące tak dalece, że bez niego nie da się pomyśleć całej muzyki nowożytna, cały kierunek Straussa i Mahlera. Forma, a raczej swoboda formy i treści dzisiejszego poematu symfonicznego w nim mają swego ojca. On nadał całości harmonię, dostosowując sposób wyrażania do tego, co wyrazić chciał, nie zważając, że stoi w sprzeczności z dotychczasowymi poglądami na formę. Jest to więc dalszy wyraz reformatorskiego prądu H. Berlioz, u którego ta sprzeczność wychodzi nieraz jeszcze na jaw. Publiczność chcąc rozumieć muzykę „dzisiaj” musi z tym filarem muzyki orkiestralnej zapoznać się, przyswoić to, co stało się podstawą postępu. Z tego względu dyr. Nowowiejskiemu należy się wdzięczność i uznanie za zapoznanie szerszej publiczności z symfoniczną twórczością Liszta.

Wykonanie było staranne i co z naciskiem podnosimy, precyzyjne. Kontakt orkiestry i dyrygenta daje coraz większą swobodę temu ostatniemu. — Chór wskutek wyboru dość łatwego a ładnego chóru z „Prometeusza” spisał się zadowalniająco.

Muzykę solową przedstawiała sonata h-mol w wykonaniu prof. Lalewicza. — Nie jesteśmy zwolennikami tego działu twórczości Liszta. W wykonywaniu utworów fortepiano-owych panuje szablon, nadany przez wirtuozów: okazywania tylko tego co jest, tj. opisu technicznego. Artysta, jeśli do tego rodzaju utworów siada, musi nadać im to, czego nie mają właściwie: pozory myśli i głębi. Klasycznym przykładem było wykonanie tejże sonaty przez Busoniego, o którym się trafnie wyraził wówczas jeden z krytyków, że jeszcze krok, a gotowi byłibyśmy uwierzyć, iż to dzieło głębokie naprawdę. Wykonanie przez prof. Lalewicza da się określić wyrazem prostolinijności... Palce nie zawiodły ani razu... Oklasków, jak zwykle nie brakło. T. Ch.

TELEGRAMY

z dnia 21 października.

Schwarzau. Dziś przed południem odbył się ślub arcyksięcia Karola Franciszka Józefa (przyszłego następcy tronu austriackiego) z ks. Zytą Parmeńską w obecności cesarza, króla saskiego, arcyksięcia Franciszka Ferdynanda z małżonką, licznych arcyksiążąt i arcyksiężniczek, oraz innych członków in-

nych dworów. Z polecenia papieża dokonał obrzędu ślubnego major domus ks. Bisletti w asystencji wuja pana młodego prof. teologii ks. Maksa saskiego. Papież przesłał w darze kopię obrazu Zbawiciela Leonarda da Vinci, umieszczonego w refektoryum kościoła Delle Grazie w Mediolanie. Kopia wykonana jest ze srebra i obsadzona drogimi kamieniami.

Wydalenia pretendentów portugalskich z Hiszpanii.

Madryt. Księżęta Braganza i Parmy ponownie, mimo przedłożenia paszportów austriackich, otrzymali od rządu hiszpańskiego wezwanie o opuszczenie kraju. Księżęta uprosili o 24 godzinną odwołkę i, jak donoszą dzienniki, telegrafowali o interwencję do wysokiej osobistości w Austrii.

Aresztowania defraudantów.

Oran (Algier). Francuski komisarz rządowy w Udzda, Destallière, francuski wicekonsul Lorgeau i kapitan cłowy Pandori zostali aresztowani za liczne malwersacje.

NADESŁANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada.)

Zamówiona u pana **wódka francuska z lwem** („Löwenfranzbranntwein”) dla kilku osób, a w szczególności dla mojej żony, która od dłuższego czasu cierpiała na reumatyzm i podagrę, okazała się bardzo skuteczną, za co Panu serdecznie dziękuję. Pańską wódkę Franciszka z lwem chętnie wszystkim moim znajomym polecam. Proszę o nadesłanie mi odrośniętą pocztą za zaliczką 6 większych flaszek po 1 K.

Rade Gwozdanić w Dobroszlu emerytowany nauczyciel.

Wódka francuska z lwem do nabycia we wszystkich aptekach i składach perfumeryi w fiaskach oryginalnych po

44 halerze.

Duża flaszka K 1-10. Ogromna flaszka K 2-20.

O ileby gdziekolwiek nie można środka tego nabyć, należy się zwrócić wprost do jedynego wytwórcy:

ALEKSANDER KALMAR, Wiedeń II/2, Dworzec kolei północnej.

Wysyłka za zaliczką od K 4-40 zwyż.

NIEDERLANDZKIE Towarzystwo ubezpieczeń na życie, Wiedeń I, Aspernplatz 1, we własnym pałacu. Ubezpieczony kapitał około 400 milionów koron. Rezerwa premii około 115 milionów koron. — Blizszych wiadomości udziela Generalna Agencja „Niederlandzkiego” Towarzystwa ubezpieczeń Kraków, ul. Lubicz 3. — Zastępców poszukuje się.

ADWOKAT

Dr SZYMON FAUST

w Wiedniu, I. Wipplingerstrasse 14, przeniosł swoją kancelaryę na ul. **I. Schwertgasse 4** (wchód od ul. I. Wipplingerstrasse 16—18).

Wyciąg z księgi atestów Zakładu „LAKTOL”, Kraków, ul. Karmelicka L. 15.

Od roku z polecenia WP. Dra Rosteckiego używałem „Laktol” dla mego kilkomiesięcznego dziecka, którego stan zdrowia w czasie karmienia „Laktolem” był zupełnie zadowalniający, i dlatego mogę z czystym sumieniem każdemu to mleko polecić.

Kraków. **ONDERKA**, magazynier kolejowy.

Dr Bernard Engländer

lekarz chorób kobiecych

mieszka obecnie ul. Dietlowska 93, róg ul. Wrzesińskiej. Telefon 471.

Dr J. ALEKSANDROWICZ

lekarz chorób skórnych i wenerycznych po odbytej praktyce w powszechnym szpitalu w Wiedniu i zakładach berlińskich osiedlił się w **Bielsku, Bahnstrasse 2.**

Znak ochronny
krzyż w gwiazdę

MAGGI przyprawa
jedynie prawdziwa
z krzyżem w gwiazdę

przewyższa
wszystkie naśladownictwa!

KANCELARYA ADWOKATA Dra Zygmunta Marka

przeniesiona została do domu przy ul. Wiślniej L. 8, II. p.

Z różnych stron.

Pościg za aeroplanem. — Śmiertelny pojedynek studentów. — Trzęsienie ziemi na scenie. — Zawodowa narzeczona. — Minister „latającym” listonoszem. — Czy dziś ludzie dłużej żyją.

Pisma nowojorskie opisują zabawną historię, osnutą na tle prawdziwego zdarzenia. Jedną z najodważniejszych lotniczek amerykańskich, Matylda Moisant, siostra słynnego lotnika, który w roku ubiegłym przeleciał nad kanałem la Manche, a później zginął w wypadku pod Orleanem, zapowiedziała wlot w Long Island, na dzień niedzielny, nie wiedząc o tem, że prawo stanu nowojorskiego zabrania urządzania wszelkich widowisk w dni świąteczne. W chwili, kiedy lotniczka siedziała już na „Bleriotcie”, gotowa do odlotu, nagle zjawił się szeryf, oświadczając, że zaarsztuje lotniczkę, jeśli ta dokona wlotu. W odpowiedzi na to p. Moisant wzbiła się w przestworza, pozostawiając zdziwionego nieposłuszeństwem szeryfa, hucznie oklaskiwaną przez rozrabianą publiczność. Szeryf, nie zwlekając, puścił się samochodem w pościg za uciekającą lotniczką, która wylądowała na aerodromie swojego brata w pobliżu Miala, wsiadła w samochód, chcąc uciec do sąsiedniego stanu. Na granicy dopędził ją szeryf, nie mając jednak piśmiennego rozkazu aresztowania lotniczki, musiał się zrzec tego zamiaru. Wypadek ten nastąpił prasie temat do najciekawszych opowiadań.

O tragicznem starciu „honorowem” dwu chłopców zapałczywych, z których jeden skończył zaledwie lat 16, a drugi 18, donoszą z Rudolstadt szczegóły następujące: Dietz i Necker, stanawszy na polanie w lesie, odmierzyli metę 20 kroków, zdjęli zwierchnie ubranie i oznaczawszy sobie na kuszulach czerwone krzyże w miejscu, gdzie znajduje się serce, rozpoczęli walkę. Pierwszy strzelił z rewolweru Dietz, ale rewolwer nie wypalił. Wówczas Necker dał strzał z dwustrzałowego pistoletu, lecz chybił przeciwnika. Nie ochłodziło to jednak zapaleńców, strzelanina więc trwała w dalszym ciągu. Wreszcie Necker raniony padł na trawę, ale i wówczas jeszcze zawolał rozkazująco do Dietza: „Strzelaj dalej!”. Oszołomiony walką Dietz usłuchał rozkazu, podszedł do leżącego i wypalił, zabijając Neckera na miejscu. Wtedy dopiero przyszło otrzeźwienie. Ujrzawszy przed sobą trupa, zdenerwowany chłopiec tak się przeraził, że, zwróciwszy broń ku sobie, wypalił dwukrotnie. Jedną z kul przebiła mu płuca i, jak sę zdaje, nadwęgryła mięsień sercowy. Ciężko raniony dowlókł się jeszcze do miejsca, gdzie pracowali drwale i tam padł zemdlony. Drwale przewieźli go natychmiast do szpitala w Rudolstadt. Opatrzywszy go ranę, lekarze orzekli, że o wydobyciu kuli i wogóle zabiegach chirurgicznych nie może być teraz mowy. Stan zapaleńca uważany jest za beznadziejny.

Na scenie teatru londyńskiego „Drury Lane” wystawiony ma być niebawem melodramat p. t. „Nadzieja”, obfitujący w niezwykle efekty sceniczne, wśród których prym trzyma odtworzenie na deskach teatralnych trzęsienia ziemi. Akcyę rozgrywa się w mieście na Sycylii, a zbiorzenie go przez trzęsienie ziemi oddane będzie z niezwykłym realizmem. Katastrofa rozegra się w dwóch wielkich scenach, z których jedna odbywa się w pokoju hotelowym, gdzie ziemia zasypa się trzęsąc, ściany się chwieją, mury pękają, drzwi wylatują; w ostatniej chwili ludziom udaje się uratować; w scenie następnej zbiegowie zgromadzeni są na podwórzu, a widzą patrzy na zapadanie się gmachu. W głębi widać morze, a wokół zarysy Etny, zieleń ogniem.

Policja paryska aresztowała w jednym z większych hotelów oszustkę, nazwiskiem Gerrot. Młoda ta i przystojna kobieta wyludzała pieniądze od młodych ludzi, poczem zniknęła z ich oczu. W Vichy poznała pewnego bogatego urzędnika, którego tak dalece obalamowała, przedstawiając się jako córka zamożnych rodziców, że postanowił ożenić się z nią. Ofiarował jej cenny pierścień zaręczynowy, oraz znaczną sumę na wyekwipowanie. Narzeczona znikła bez śladu. Śledztwo przeprowadzone ujawniło, że aresztowana jest mę-

MATERACE
Niema kurzu!
Niema robactwa!

„Polonia” są do nabycia we wszystkich większych składach mebli.

Długoletnia gwarancja!

Pierwsza Galic. fabryka patentowanych sprężynowych materaców „Polonia” Spółka z ogr. odp. Podgórze

Laboratorium lekarsko dentystyczne - Floryańska 23, II. p.

Uniw. Med. Dr. Sabiny Weinberg — Dział techniczny: Wilhelm Fruchtmann.

Wykonuje wszelkie zabiegi w zakresie lekarsko-dentystycznym wchodzące.

Ceny przystępne. Ugi w aptekach.

Godz. ord. 9—11 i 3—6.

Dla ubogich usuwanie zębów od 6 do 9 rano bezpłatnie.

żatką, matką kilkorga dzieci i swoją rolę „narzeczonej” traktuje zawodowo. „Zarobiła” na niej w ciągu dwóch lat z górą sto tysięcy. Ostatecznie jednak rola ta — zamiast do ołtarza, poprowadziła ją do więzienia.

Pomiędzy niektórymi miastami w Ameryce północnej odbywają się obecnie próby zastosowania poczty powietrznej przy pomocy samolotów. Nowy ten system przewożenia listów chciał osobiście wypróbować generalny pocztmistrz Stanów Zjednoczonych p. Hitchcock i w tym celu postanowił odbyć podróż na aeroplanie, przewożąc pocztę. Wziął z sobą na Long Island z awiatorem Paulem Beckem, zabrał z sobą worek pocztowy i odleciał do Mineola, gdzie opuścił worek oczekującemu nań pocztmistrzowi. Gazety amerykańskie zaznaczają przy tej sposobności, że nigdy jeszcze osoba tak wysokiego dyktarza nie zajmowała stanowiska tak wysokiego — w dosłownym znaczeniu tego wyrazu.

Czy dziś ludzie dłużej żyją? Na pytanie to odpowiada lekarz amerykański dr Fischer, opierając się na danych statystycznych różnych państw. Według dr Fischera, kiedy naprzykład w Indjach nadszedł dożył do 30 lat, przeciętna długość życia w krajach europejskich zwiększyła się znacznie w tym samym czasie. I tak, biorąc poszczególne państwa europejskie, dr Fischer wykazuje, że przyrost ten dla mężczyzn określa się liczbą

od 7—25 lat, dla kobiet od 9—29. Najwyższe z tych cyfr przypada na Prusy.

Z przyczyn, które wpłynęły na przedłużenie życia, amerykański uczone na pierwszym miejscu wymienia postęp medycyny w ciągu XIX stulecia. Wiele chorób dawniej niewyleczalnych dziś tłumy się w zarodku, a wynalezienie i zastrzykiwanie różnych surowców do pewnego stopnia chroni dzisiejszych ludzi przed możliwością zarażenia się tą lub inną chorobą.

Lecz nie sama tylko medycyna wpływa na zmniejszenie śmiertelności. Ważnym czynnikiem okazuje się też higiena, przestrzegana dziś o wiele skrupulatniej, aniżeli dawniej. Rzecz naturalna, że wpływ higieny jest nie jednolity: w wyższych warstwach społeczeństwa silniej daje się odczuwać, tam też statystyka wykazuje najwyższe cyfry zmniejszenia się śmiertelności. Dzięki jednak nowoczesnym urządzeniom higienicznym, zwłaszcza w wielkich miastach, jak wodociągów, kanalizacji itp., nawet najbiedniejsza ludność żyje dziś dłużej.

Dr Fischer zapewnia, że najpoważniejszym środkiem przedłużenia życia ludzkiego byłaby ustawa, zabraniająca ludziom dziedziczenie chorób wstępowania w związki małżeńskie. W Stanach Zjednoczonych pojawiają się już początki stosowania tego środka.

Sprawy partyjne.

Zgromadzenie partyjne w Podgórzu odbyło się w niedzielę dnia 15 października pod

przewodnictwem tow. Jaworskiego. Sprawozdanie z działalności komitetu składał tow. Jaworski, sprawozdanie kasowe i rachunki wyborcze przedłożył tow. Thorn J. Po dyskusji przyjęto sprawozdanie do wiadomości. Zgromadzenie zakończyło się wyborem nowego komitetu partyjnego, w skład którego weszli tow.: Dr Emil Bobrowski, Jan Jaworski, Julian Jelonek, Józef Neuwelt, Tadeusz Kowalski, J. Thorn, Czapnik, Lasoń Józef i Krwawicz Karol.

Komitet ukonstytuował się wybierając przewodniczącym tow. dr E. Bobrowskiego, zastępcą tow. J. Jaworskiego, sekretarzem tow. J. Jelonek, skarbnikiem tow. J. Thorna.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

Ogłoszenia petitowe o zgromadzeniach i zebraniach można umieszczać tylko za opłatą 40 bałery od jednorazowego ogłoszenia. Zapowiedzi balów, zabaw i przedstawień kosztują 1 koronę za jednorazowe ogłoszenie.

* Porankiem inauguracyjnym rozpocznie komisja oświatowa P. P. S. D. w Krakowie pracę oświatową w tym sezonie. Poranek odbędzie się w niedzielę 22 października. Tow. Haecker wygłosi odczyt o Karolu Marksie.

* Pierwszy wykład w krakowskiej szkole partyjnej odbędzie się w poniedziałek 23 b. m. o godz. 7 wieczorem w lokalu Miejskiej Kasy chorych przy ul. Danajewskiego 5. Uprasza się wszystkich uczniów o punktualne stawienie się w komplecie.

* **Baczność kolejarze krakowscy!** W niedzielę 22 b. m. odbędzie się w lokalu grupy przy ul. Zaczysze 12 o godz. 10 rano poufne zgromadzenie kolejarzy z porządkiem dziennym: Zamierzona regulacja plac a kolejarze wobec niej, na które zaprasza zarząd organizacyi centralnej kolejarzy.

* **Baczność kafilarze krakowscy!** W niedzielę 22 b. m. odbędzie się poufne zebranie o godzinie 11 przed południem w Miejskiej Kasie chorych, ul. Danajewskiego 5, parter. Referować będzie tow. Oleksyn ze Lwowa. Ze względu na ważność sprawy o jak najliczniejszy udział wzywa wszystkich kolegów Zarząd.

* **Biblioteka Związku stow. rob. w Krakowie**, Filipa 2, otwarta jest w czwartki od godziny 7 do 9 wieczór i w niedziele od godziny 10—12 przed południem, o ile zaś przypada zgromadzenie ludowe od godz. 9 do 10^{1/2} przed południem.

* **Zabawa taneczna** odbędzie się w Związku stow. rob. w Krakowie (ul. Filipa 2, II. p.) w sobotę 21 b. m. Początek o godz. 8 wieczór. Wstęp za zaproszeniami tylko do godz. 12 w nocy. Bilet pojedynczy 60 h.

* **Wielka zabawa tapicerów** w salach Związku stow. rob. w Krakowie (ul. Filipa 2) odbędzie się w sobotę 11 listopada b. r. Program nader urozmaicony. Wstęp za zaproszeniami.

* **Uroczysty obchód 15-letniej rocznicy założenia organizacyi krawców w Krakowie** odbędzie się w sobotę 23 b. m. w salach Związku stow. rob. (ul. Filipa 2, II. p.). Wstęp za zaproszeniami. Początek o godz. 8 wieczór. Bliższe szczegóły w afiszach.

* **Scena Robotnicza w Podgórzu** odegra w Domu Robotniczym (plac Serkowskiego 11) w niedzielę 22 b. m. dwie jednoaktowe komedye: „Polityka panny Floreci” i „Pochód z pochodniami”. Początek o godz. 7 wieczorem.

DRÓBNE OGŁOSZENIA

Za anons w „Drobnym ogłoszeniach” liczymy za każde słowo 6 hal., tytuł 20 hal.

Robotników krawieckich

do pierwszorzędnej roboty za dobrym wynagrodzeniem poszukuje J. Messinger, Kraków, Poselska 1. 19.

Panna

do szycia sukienek dla lalek, potrzebna zaraz w fabryce lalek, ul. Wolska 1.

Pokójumeblowany

frontowy z osobnym wejściem do wynajęcia przy ul. Wrzesińskiej 4, III. p. na lewo.

Pracownia krawiecka

Ołpińskiego w Krośnie, poszukuje czeladników na małe i duże sztuki, również i kuśnierza.

Miód! Miód, to zdrowie!

Świeży, lipcowy kuracjiny, gęsty, lub gęsto płynna patoka (rarityas miodoborów) 5 kg. K 850 franco. Korzeniewicz, em. naucz. Iwanczany.

150 K. miesięcznie

pewny i przyjemny zarobek dla każdego, nowo zaprowadzonym sposobem. Niech każdy prześle swój dokładny adres do firmy L. Schächter, Wien XVI/2, Postamt 104.

Pisząca na maszynie,

ze stenografią, umiejąca korespondować po niemiecku i po polsku, otrzyma przyjemną posadę w domu wysyłkowym wyrobów sukienkowych w Karniowie (Jägerndorf). Szczegółowe oferty z podaniem warunków pracy należy nadsyłać pod „po polsku” do działu inseratowego „Naprzodu”, ul. Marka 21.

MASŁO Kuchenne i Deserowe

codziennie świeże poleca **WOJCIECH OLSZOWSKI KRAKÓW,** Mały Rynek, róg ulicy Szpitalnej.

W uczciwy sposób, kto pracować i dużo

pieniędzy

zarobić chce, niech zgłosi się u mnie.

Bronisław Kopystyński Kraków, ulica Czysa 1. 14.

SERY Ementaler, Groyer krajowy w dowolnej ilości po cenach fabrycznych poleca Fabryczny skład serów **BRACIA ROLNICCY** KRAKÓW, WIELOPOLE 7.

Zofia Biesiadecka

BiuropodrożyOswiecim

BILETY OKRĘTOWE

Ameryki i Kanady

Kto się chce uchronić od zawodów i strat niech żąda pouczeń.

Zofia Biesiadecka Oswiecim.

Imitacja smyrneńskich dywanów ściennych.

N. 2097. Pierwszej jakości, na obu stronach jednakowe, w rozmaitych deseniach, jak: sarnia rodzina, tygrys, lis, łabędź, golem, pies, 2 papugi, wykonane w pięknych kolorach, około 100 cm. szerokości, około 200 cm. długości, sztuka K 5-60. Nr. 2098. Tensam z sarną, lwem, lub psem leżącym, około 90 cm. szerokości, około 180 długości, tylko K 4-80. Największy wybór garniturów na łóżka i stoły, kołder fanelowych, wódkowych etc. Ryzyka niemal Zamiana dozwolona lub zwrot pieniędzy. Wysła za zaliczką lub za zapłatą z góry c. i k. nadworny dostawca

Hanns Konrad, Dom wysyłkowy w Brux Nr. 995, Czechy. Katalog główny z około 4000 rycin na żądanie każdemu gratis i franco.

Poszukuje się

zdolnych agentów do sprzedaży artykułów spożywczych na Kraków i wszystkie miasta w Galicyi za prowizją.

Bracia Rolniccy

Kraków, Wielopole 7.

Noszone

już ubrania męskie jak np. palta zimowe, ubrania marynarkowe od kor. 14. — wyżej. Wypożycza również ubrania po kor. 3.—. Henryka Weinberger, Wiedeń I. Gingerstrasse 10. I piętro. Telefon Nr. 9101.

PIASECKI

KRAKOWIANKA
KRÓLEWSKA
HALKA

ULUBIONE
CZEKOLADY
DO JEDZENIA

Na wesela, zabawy

CUKRY DESEROWE — CZEKOLADKI — HERBATNIKI — CIASTA CODZIEN ŚWIEŻE POLECA **Fabryka Wyrobów Cukrowych R. PIECZARKI** Kraków, Poselska L. 15.

Stock-Cognac Medicinal

parowej destylarni **CAMIS i STOCK BARCOLA**

w urzędownie plombowanych butelkach.

Wszędzie do nabycia!

Proszę żądać

darmo i opłatnie mego bogato ilustr. głównego katalogu z 4000 rycin zegarków, wyrobów złotych, srebrnych, instrumentów muzycznych, wyrobów stalowych i skórzanych, przyborów do palenia i gospodarstwa domowego, towarów galanteryjnych i broni

c. i k. nadworny dostawca **JAN KONRAD** dom wysyłkowy

W BRUX Nr. 976 (Czechy). Prawdziwy szwajc. zegarek Nickel-Anchor-Rem., system Roskopf-Patent K 5, 3 sztuki K 14. Rejestr. „Adler-Roskopf” Nickel-Anchor-Rem. K 7. Prawdziwy srebr. zegarek Rem. o twarty K 840. Buz rzykal Zamiana lub zwrot pieniędzy.

Świadczenia o naszych instrumenciech wystawiane nam przez restauratorów podnoszą jednomyślnie:

„Przez instrumenta Hupfelda wielki dochód — ruch w lokalu znacznie wzmożony — wielu nowych gości — konsumpcja piwa wzrosła — dźwięk instrumentu wspaniały — wyłożony kapitał prędko się amortyzuje — Instrumenta nie ulegają z powodu użycia zniszczeniu“.

Niechaj nikt nie zaniecha zaraz zażądać:

świadczeń i broszury o instrumentach **HUPFELDA!**

LUDWIK HUPFELD

TOWARZYSTWO AKCYJNE Wiedeń, VI, Mariahilferstr. 3.

NAJSTARSZA I NAJZNACZNIEJSZA FABRYKA INSTRUMENTÓW MUZYCZNYCH W EUROPIE.

1500 urzędników i robotników. 56 najwyższych odznaczeń. 100 patentów etc.

Czy dostałeś Pan już fonograf darmo?

Celem wprowadzenia moich doskonałych, najnowszych lanych walców Goldhard, zdecydowałem się 2500 fonografów podarować. Zażądaj Pan za nadesłaniem 10 halerzy (znakami pocztowymi) prospektu a możesz Pan otrzymać

darmo i ocelony doskonały fonograf koncertowy.

Centralny Export „Löwin“, Wiedeń VI, Gumpendorferstrasse 111/E.

Kaszlącym dzieciom i dorosłym zapisują lekarze z doskonałym skutkiem

Thymomel Scillae

jako środek rozpuszczający i oddzielający flegmę, uśmierający i kojący kaszel kurczowy, zmniejszający napady kaszlu i usuwający trudności w oddechu. Setki lekarzy wydało orzeczenia o zdumiewającym, szybkim działaniu środka Thymomel Scillae przy kłuszu, jakoteż przy innych rodzajach kaszlu kurczowego.

Proszę zapytać swego lekarza.

1 flaszka 2-20 K. Pocztą franco za poprzednim nadesłaniem 2-90 K., 3 flaszki za poprzednim nadesłaniem 7 K. 10 flaszek za poprzednim nadesłaniem 20 Kor.

Wyrób i skład główny: **B. FRAGNERA apteka,** c. i k. nadw. dostaw. PRAGA III, Nr. 203.

Do nabycia we wszystkich aptekach. W Krakowie w aptekach: **M. Masłowski, M. Reder, K. Wiszniewski.** Baczność na nazwę preparatu, wytwórcę i markę ochronną.

Dlaczego tak mało dbacie o swój żołądek,

jak gdyby nie był również ważnym jak i inne organy naszego organizmu. A jednak, jeśli żołądek nie trawi należycie, zmniejsza się zdolność do wszelkiej pracy w całym ciele. Uznany za dobrego, ze samych wyszukanych, najlepszych i skutecznych środków leczniczych, starannie przyrządzonym, apetyt podniecającym, trawienie przyspieszającym i łagodne rozvolnienie wywołującym środkiem domowym, który znane środki nieumiarkowania, wadliwej diety, przebiegienia i przykrego zatwardzenia np. zgagę, wzdęcie, nadmierną ilość kwasów i kurczowe bóle łagodzi i usuwa, jest **Dra Rosy balsam żołądkowy** z apteki B. Fragnera w Pradze.

OSTRZEŻENIE! Na wszystkich częściach opakowania znajduje się zarejestr. znak ochronu.

Skład Apteka B. Fragnera, c. i k. dostawcy główny: dworu pod „Czerwym Orłem”, PRAGA, Kleinselte 203, róg ul. Nerudowej.

WYSYŁA SIĘ POCZTĄ CODZIENIE. — Cała flaszka 2 K, pół flaszki 1 K. Poczta po otrzymaniu 150 K wysyła się małą flaszka, za 280 K wielką flaszka, za 470 K 2 wielkie flaszki, za 8 K 4 wielkie flaszki, za 22 K 14 wielkich flaszek, opłatnie do wszystkich stacyi austro-węgier, państwa.

Składy w aptekach Austro-Węgier. W Krakowie w aptekach: **M. Maśkowski, M. Reder, K. Wiszniewski.**

RESTAURACYA :: STAREGO TEATRU ::

POD NOWYM ZARZĄDEM.

OTWARTA BĘDZIE DNIA 24-GO WRZEŚNIA.

DOBOROWA KUCHNIA POD KIEROWNICTWEM
PIERWSZORZĘDNEGO KUCHMISTRZA Z WARSZAWY.

Piwo pilzneńskie. Piwnica zaopatrzona obficie w najlepsze napoje i trunki. Cztery gabinety artystycznie urządzone. Mała sala na bankiety, wesela i zebrania towarzyskie.

ANTONI KWIATKOWSKI i RUDOLF STREIT
RESTAURATORZY.

Zjednoczone austriackie akcyjne Towarzystwo żeglugi parowej AUSTRO AMERICANA

Regularna i bezpośrednia

komunikacja z Austrią do Ameryki, Kanady i t. d.

Rozkład jazdy.

a) z Tryestu do Nowego Jorku

Oceania . . . 14 października | Argentyna . . . 3 listopada
Alice . . . 21 | Martha Washington 18

b) z Tryestu do Argentyny

przez Rio de Janeiro

Laura . . . 12 października | Atlanta . . . 18 listopada
Eugenia . . . 26 | Sofia Hohenberg 23

Informacyi udziela i sprzedaje kart okrętowych assecurancją dla zachodniej Galicji i Bukowiny:

Kraków: Jeneralna Agencja Austro-Amerykańska (GOLDLUST i Ska, Biuro spedycyjno-komisowe) ulica Lubicz 7, naprzeciw dworca kolej.

Dla Galicji wschodniej:

Lwów: Biuro pasażerskie Austro-Amerykańskie, ulica Na Błonie 2, oraz wszystkie prowincjonalne agencje, następnie

Tryest: Dyrekcja Austro-Amerykańska, Via Molin Piccolo 2.

Wiedeń: Biuro pasażerskie Austro-Amerykańskie, I. Kärntnerring 7.

Biuro pasażerskie Austro-Amerykańskie, II. Kaiser Josefstr. 36.

Jeneralna Agencja Austro-Amerykańska Schenker i Ska.

Uniformy dla PP. Studentów.

!! Nowości na sezon obecny !!

poleca

Magazyn ubiorów męskich

Henryka Dattnera przedtem Braci Iscowitsch

Kraków, Rynek 12.

Wykonanie wykwintne, materiały kraj. i zagr.

ORYGINALNE AMERYKAŃSKIE MASZyny DO PISANIA

UNDERWOOD
Polecam generalny zastępca na Galicję i Bukowinę

EMIL URICH

LWÓW KRAKÓW

Sykstuska 29 Tel. 901 Szewska 19 Tel. 1164

Szkola nauki pisanja na maszynie - Zakład dla przepisywania i powielania - Wszelkie przybory do maszyn do pisanja i powielania - Warsztat reparacyjny

Na sezon jesienny i zimowy
poleca firma

MARKOWICZ i BRUDER

Stradom 18, Telefon 2005/VIII. (obok c. k. Komendy wojskowej)

materye wełniane na suknie i kostiumy, jedwabie, plusze angielskie i welwety. — Wielki wybór firanek, dywanów, chodników, kap koronkowych i pluszowych.

Ceny stałe umiarkowane! Ceny stałe umiarkowane!

OGŁOSZENIE LICYTACYI

dnia 2-go listopada 1911 roku i dni następnych.

DYREKCJA

Kasy Oszczędności miasta Krakowa

podaje do publicznej wiadomości, iż w tutejszym

**Zakładzie pożyczkowym
na zastawy ruchome**

Kosztowności

w złocie, srebrze i drogich kamieniach

a mianowicie: Nr. Nr. 42.338 z roku 1907, 26.173 z r. 1908, 394, 16.931, 17.344, 17.345, 17.346, 39.293, 42.453, 44.209, 46.337, z r. 1909; 7.480, 12.417, i od Nr. 14.714 do Nr. 37.571 z r. 1910 t. j. do dnia 31 października 1910 roku włącznie, tudzież ubrania, bielizna, dywany, maszyny do szycia, rowery, broń myśliwska, aparaty fotograficzne, reiszeigi, obrazy i książki, a mianowicie Nr. 6.727, z r. 1910 i od Nr. 14.923 do Nr. 16.888 z r. 1910 i od Nr. 1 do Nr. 5.650 t. j. do dnia 30 kwietnia 1911 roku włącznie zastawione, a dotąd nie wykupione, ani prolongowane, stosownie do § 22 Statutu, zostaną sprzedane najwięcej dającemu w drodze publicznej licytacji, która odbędzie się dnia 2 listopada 1911 roku i dni następnych o godzinie 9^{1/2} przed południem

przy ulicy Szpitalnej L. 15.

Wzywa się zatem strony interesowane, aby we własnym interesie przed terminem licytacji do dnia 31 października 1911 r. włącznie pospieszły z wykupem lub prolongowaniem swoich zastawów.

Zastępca: Maurycy Vorzimmer w Krakowie.

Firanki koronkowe, z pierwszorzędного materiału, z apreturą i wspaniałym obramowaniem ::

Nr. 2101. Efektowne firanki koronkowe pasowane o ładnych wzorach, z bordiurą, z pięknym białym lub kremowym obramowaniem, składające się z dwu części, każda 90 cm. szer. a 300 cm. dług. K 480, pasowane 350 cm. dług. K 560, za metr 70 h. Nr. 2102. Te same firanki w lepszym gatunku z dwu części złożone, każda 115 cm. szer. 300 cm. dług. K 540, pasowane 350 cm. dług. K 630, za metr 80 h. Największy wybór w koronkowych firankach, półfirankach i storach znajduje się w moim głównym katalogu. Bez ryzyka! Zamiana dozwolona lub zwrot pieniędzy. Wysyłka za pobraniem lub za poprzednim nadesłaniem należytości przez znaną z rzetelności światową firmę

HANNS KONRAD

c. i k. nadworny dostawca w Brux Nr. 1001 (Czechy). Główny katalog z około 4000 rycin na żądanie każdemu darmo i opłatnie.

BIURO TOWAROWE dla handlu i przem.

KRAKÓW, Starowiślna 27

dostarcza po cenach fabrycznych:

Szyb zwykłych do okien

Szyb lustrowych do portali

Szyb matow. ornam. i dach.

SALVATOR

OBCASY GUMOWE

MARKA ŚWIATOWA

NIEZRÓWNA
WYTRZYMAŁOŚĆ

WSZĘDZIE DO NABYCIA

Skład główny: HERMANN HIRSCH, Wiedeń VII/3.

KRAWATY

w wielkim wyborze i bajecznie niskiej cenie poleca

Maryan Król, Długa 10.

Kurs przygotowawczy

do egzaminu z buchalterii pojedynczej i podwójnej amerykańskiej, oraz prawa wekslowego, korespondencji handlowej, rachunków kupieckich i bankowych itp., zdanego w c. k. Akademii handlowej w Krakowie, Lwowie lub Wiedniu w języku polskim i niemieckim rozpoczyna się

w Zakładzie przygotowawczym

MAURYCEGO SCHAPIRY

egzamin. nauczyciela buchalterii

Kraków, ul. Starowiślna 41, parter.

Wyżej wymienionych przedmiotów udziela także **ilistownie** w języku niemieckim.

FAVORIT — ŻURNAL SEZONOWY —
NA JESIEŃ I ZIMĘ 1911/12

Nowość! WYDANIE Z POLSKIM OBJAŚNIENIEM MÓD cena K 1'20, z przesyłką K 1'60, za zaliczką K 1'85. Nowość!

poleca skład żurnali i gotowych krejów **M. Landau, Kraków, ulica św. Krzyża 1. 5.**

Prosimy żądać tylko wydania z polskim objaśnieniem.

Spisy Wyborców

z wyborów do parlamentu z r. 1911, jakoteż inne adresy i spisy skupuje się. Zgłoszenia pod „Nr. Z. 1999“ HAASEN-STEIN & VOGLER Towarzystwo Akcyjne Praga.

Tylko Kor. 14'— Szykowne sportowe i spacerowe żakiety damskie pierwszej jakości.

Nr. 452. Piękne modne szydełkowe, sportowe i spacerowe żakiety i do saneczowania, najnowszy fason, 2 rzędowy, z modnym wysokim stojącym kołnierzem wykładanym (albo z wykładanym kołnierzem) z najlepszej potrójnej wełny kamgarowej, dobre guziki perłowe, długie i obszerne w kolorze kremowym, szarym lub niebieskim K 14'—, 16'—, Tensam z paskiem K 16'50, 18'50. Bez ryzyka, zamiana dozwolona lub zwrot pieniędzy. Wysyłka za pobraniem lub poprzednim nadesłaniem należytości.

HANNS KONRAD Brux, Nr 998 (Czechy)

Główny katalog z około 4000 rycin na żądanie darmo i opłatnie.

Dla posiadaczy wyszynków

wagi do spirytusu poleca

K. Zieliński = optyk = Kraków, Linia A-B 39.

FABRYKA PIECZĘCI KAUCZUKOWYCH

I DRUKARNI DOMOWYCH

wykonuje szyldy, napisy emaliowane i metalowe, marki pieczętkowe do listów, numeratory najnowszej konstrukcji od 20 K wyżej. Wykonanie dokładne, na życzenie w ciągu kilku godzin.

— Ceny przystępne —
ALEKSANDER FISCHHAB
KRAKÓW, ul. Grodzka 50, (obok c. k. sądu kraj.)

Pierwszorządny magazyn

OBUWIA MARSO Kraków
Grodzka 20poleca najlepszej jakości i trwałości
obuwie męskie i damskie.
W cenach Kor. 10-50, 12-50, 16-50.**Uważajcie na markę ochronną PALMA**
przy zakupie prawdziwych **OBCASÓW** kauczukowych**DOM TOWAROWY**
HURTOWNY I CZĘŚCIOWY

pod firmą:

SCHACHNE LANDAU

TEL. 595 KRAKÓW, STRADOM 15 TEL. 595

poleca:

na sezon jesienny i zimowy materye

wełniane na suknie i kostiumy, Double i angielskie oraz jedwabie, plusze angielskie i welwety. Wielki wybór firanek, dywanów, chodników, portyer, kap koronek i pluszowych.

Ceny stałe i niskie.

Ceny stałe i niskie.

Najlepsze czeskie źródło zakupaa

Tanie pierze!

1 kg. szarego, dobrego, darteo 2 K; lepszego K 2-40; najlepszego, białawego K 2-80; białego K 4-; białego puchowego K 5-10; 1 kg. bardzo dobrego, śnieżnobiałego, darteo pierza K 6-40 i 8-; szarego puchu K 6- i 7-; białego, dobrego K 10-; najlepszego brzo- sznego puchu K 12-.

Przy odbiorze od 5 kg. opłatnie.

Gotowa pościel z czerwonego, niebieskiego, białego lub złotego nankinu, 1 pierzyna 180 cm. długa, około 120 cm. szeroka wraz z 2 poduszkami, każda po 80 cm. długa, 60 cm. szeroka, napełnione nowem, szarem, bardzo trwałym puszystym pierzem K 16-; półpuchem K 20-; puchem K 24-; pojedyncza pierzyna K 10-; 12-; 14-; 16. Poduszki K 3-; 3-50, 4-; Pierzyna 200 cm. długa, 140 cm. szeroka K 18-; 14-70, 17-80, 21-; Poduszki 90 cm. długie, 70 cm. szerokie K 4-50, 5-20, 5-70. Piernaty z silnej dymki w pasy 180 cm. długa, 116 cm. szeroka K 12-80, 14-80. — Wysyłka za zaliczką od K 12- opłatnie. — Zmiana dozwolona, za nieodpowiadające — pieniądze się zwraca.

Szczegółowe cenniki darmo i opłatnie.

S. Benisch w Deschenitz Nr 869, Czechy.**NIKT CHĘTNIE NIE CHORUJE**

na reumatyzm, podagrę, neuralgię i ożębiny, a przeciw znajdują się ludzie, którzy są za wygodni, aby sobie zakupić znane i przez lekarze zalecany

CONTRHEUMAN

(marka ochr. dla mentolowo-salicylizowanego ekstraktu kaskanów) który to środek łagodzi i uspokaja bóle, usuwa obrzmienia, przywraca napowrót władzę w poruszaniu się stawów, usuwa nieprzyjemne swądzenie. Działa skutecznie przy nacieraniu, masowaniu lub w okładach. 1 tuba 1 kor.

Wyrób i skład główny B. FRAGNERA Apteka

c. i k. dostawcy dworu PRAGA III. Nr. 203.

Za poprzednim nadesłaniem K 1-50 przesyła się 1 tubę franco.

Za poprzednim nadesłaniem K 5- przesyła się 5 tub franco.

Za poprzednim nadesłaniem K 9- przesyła się 10 tub franco.

Uważać należy na nazwę preparatu i wytwórcę.

Do nabycia w Krakowie w aptekach pp. Mastowskiego, M. Radera, K. Wiesznińskiego.

PATRYOTYZM EKONOMICZNY LUDU NASZEGO

jest bezwątpienia najgłówniejszą dźwignią dobrobytu krajowego. Bądźmy szczerzy i przyznajmy otwarcie, że przemysł w kraju (o ile nie jest obliczony na wywóz zagraniczny), dźwiga się jedynie dlatego, że lud nasz pracujący tak miejski jak i wiejski, odrzuca towar obcy, a kupuje towar swój, i domaga się go w handlach. Jest więc uzasadnioną nadzieją, że gdy lud nasz tą drogą dalej pójdzie, to za lat kilka cały kraj może wydzwignąć się z dotychczasowej biedy i z niszczącej go dotychczasowej zależności od produkcji obcej.

Że objaw ten patryotyzmu ekonomicznego u ludu naszego jest objawem silnym i nad wyraz zdrowym, i że źródłem tego objawu jest zdrowy rozum i nieskażone uczucie ludu naszego — o tem nie może być dwóch zdań. Dlatego też cały naród polski może śmiało spoglądać w przyszłość i mieć nadzieję, że ta przyszłość narodu będzie lepszą! Patryotyzm ludu naszego pokona bezwarunkowo wszystko, coby rozwojowi ekonomicznemu kraju naszego stanąć mogło na przeszkodzie.

Śledząc ten wspaniały odruch ludu naszego w dziedzinie ekonomicznej — jestem

osobiście o błogich skutkach akcyi ludowej w tym kierunku — jak najmocniej przekonany. Mogę też z własnego doświadczenia stwierdzić, że jako fabrykant tutek i bibulek cygaretowych, wprowadzając ostatnimi czasy **bibułki cygaretowe „POBUDKA“** na rynek zbytu w kraju naszym, znalazłem dla tego wyrobu mego najsilniejszą dźwignię właśnie w ludzie naszym pracującym, tak miejskim jak i wiejskim.„**POBUDKA BEŁDOWSKIEGO**“ stała się — dzięki ludowi — jakby hasłem w kraju, że należy ją na równi z wszelkimi wyrobami krajowymi popierać, i co za tem poszło, rugowano bibułki obce.Dziś, gdy się coraz szersze koła odbiorców przekonali, że „**POBUDKA**“ jest wyrobem ponad wszelką wątpliwość doskonałym, produkcya wzmaga się z każdym dniem.Cześć Ci zatem, ludu polski! za Twą stanowczość w obronie swojszczyzny, bo właśnie ta stanowczość Twoja zepchnęła towar obcy, a podniosła jedynie „**POBUDKĘ**“.**Mr WŁADYSŁAW BEŁDOWSKI**

właściciel Fabryki Tutek i Bibulek cygaretowych w Krakowie.

„**POBUDKĘ**“ nabyć można we wszystkich trafikach.**Stefan Grudziński i Tadeusz Berger**Tel. 305. **Kraków, ul. Szewska 22/n** Tel. 305.Przed nadejściem długich wieczorów skontrolujcie aparaty, czy dobrze funkcjonują i ewentualnie przyslijcie do naprawy lub wyczyszczenia. — **Odświeżcie** posiadany już **repertuar** przez zakupno płyt z nowymi zdjęciami, a wówczas aparat — może już uprzykrzony — stanie się źródłem nowej i przyjemnej rozrywki. — **Kto nie ma jeszcze Pathéfonu**, niech zakupna nie odkłada na ostatnią chwilę.

Pathéfon gra szafirem (bez zmiany igły) i nie niszczy płyt. Gra zdumiewająco czysto, silnie i wiernie, jak w naturze. Katalogi darmo i opłatnie.

PRAWDZIWE ROSYJSKIE OBCASY GUMOWE**PROWODNIK**

— SĄ NAJLEPSZE W ŚWIECIE! —

Prawdziwe tylko ze

znakiem gwiazdy!

Wyłączna sprzedaż: **HERMANN HIRSCH, Wiedeń VII/3.****WYSPRZEDAŻ**

— Z powodu przebudowy domu —

w wielkim wyborze i wszelkiej jakości, oraz wyroby futrzane **wysprzedaże** po cenach **nadzwyczaj niskich** — skład futer**FUTRA****N. Briefer, Kraków, Sienna 2, I. p.****SEZON POLOWANIA**

W CAŁEJ PEŁNI!

Jaka to przyjemność, mieć dobrą, celowi odpowiadającą, broń. A takowej W. P. nie posiada,

CO ?

Proszę zażądać natychmiast cennika firmy

J. NOWOTNY, PRAGA,który darmo i opłacono wysyła jeneralny przedstawiciel powyższej firmy, posiadający także dobrze zaopatrzonej skład okazyjowy broni pierwszorządnej, **we Lwowie, ulica Asnyka I. 10.** **Bronisław MASZKOWICZ.****„SUDETIA“**
Tylko wprost z pierwszej śląskiej fabryki „SUDETIA“
Karniów 12. (Śląsk austr.)
kupujcie męskie i damskie materye jakoteż śląskie towary lniane najlepszego gatunku po najtańszych cenach fabrycznych. Wspomniane sezonowe nowości. Resztki z beczek. Żądajcie próbek.**Do Ameryki i Kanady****Linia KUNARDA**
przeprowadza najlepiej
we Lwowie, ulica Grodecka 99.
Cena przepawy okrętem z Tryestu do Nowego Jorku III kl. kor. 160-; Dzieci niżej lat 12 kor. 90- wra z podatkiem.Uważajcie na Nr. 991
Ultonia z Tryestu 31 października.
Franconia z Fiume 9 listopada.
Pannonia z Tryestu 14 listopada.
Carpathia z Tryestu 28 listopada.
Z Lwopolu: (Największe i najwspanialsze parowce świata) **Lusitanian** dnia 28/10 18/11, 16/12, **Mauretania** 21/10 11/11 9/12 30/12**Panie**

mogą się czesać i nabywać po cenach nader umiarkowanych starannie wykończone warkocze, loki, grzywki, podkładki, postęże i inne tym podobne wyroby z włosów.

! Osobny gabinet dla Pań. !**Zakład fryzjerski****ul. Floryańska 30****Ignacy Blumfeder.****Kanarki (Edelroller)**pięknie śpiewające od kor. 8, 10, 12 i wyżej; samczki kor. 2 do 3. Cenniki darmo. Gwarancja. Wysyłka za pobraniem na 8-dniową próbę. 3 sztuki kor. 24 opłatnie **A. Janson, Barblis, Harz.**

„Jahra“

Menthosalan

najskuteczniejsze nacieranie przy reumatyzmie, łamaniu w kościach, podagrze, nerwobólach, migrenie, kłóciu w bokach.

Cena tuby K 1-20, pocztą K 1-65.

□ □ Skład główny □ □

APTEKA**Fort. Gralewskiego****Kraków, Sławkowska 1a.**